

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2001 - 37 pàgines

Sessió Ordinària del dia 14 de juny del 2001

El dia 14 de juny del 2001, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 10/2001, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació dels convenis entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatius a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment dels seus nacionals i a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals d'estats tercers.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright.

4- Nomenament de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

5- Nomenament de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea.

6- Preguntes al Govern amb resposta oral. **(segons llistat annex)**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències dels M. I. Srs. Daniel Mateu Melción, Olga Forné Angrill, i Miquel Alís Font per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura; Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, ministra de Finances; Mònica Codina Tort, ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, ministre de Justícia i Interior, i Miquel Àlvarez Marfany, ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

S'obre la sessió.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació dels convenis entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatius a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment dels seus nacionals i a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals d'estats tercers.

La Proposta fou publicada en el Butlletí del Consell General número 6/2001 i no s'hi han presentat esmenes.

Passem a les intervencions.

El Govern vol intervenir? Al final?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Demòcrata intervé el Sr. Jordi Mas.

Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar, volia felicitar a la Sindicatura per aquest butlletí que hem rebut,

el número 1 (butlletí de difusió interna) que penso que és una bona iniciativa.

Bé, la ratificació que avui ens ocupa, relativa a la subscripció dels convenis entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatius a l'entrada, a la circulació, al sojorn i a l'establiment dels seus nacionals i a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals dels estats tercers obliga al nostre grup parlamentari a efectuar diverses consideracions i reflexions al respecte.

En primer lloc, és evident que essent sensibles als interessos econòmics d'una bona part dels nostres residents, ens impulsa, ja, d'entrada, a la ratificació del referit Conveni que, en tot cas, qualificariem de mínims per als interessos del nostre Principat.

Així, entenem que la reducció del període mínim de residència efectiva i ininterrompuda a Andorra dels nacionals espanyols i francesos comporta per aquests col·lectius una evident millora a la qual el nostre grup parlamentari únicament hi pot donar suport.

Altrament, pensem, però, que el Conveni no aporta cap potencial de futur per als nostres ciutadans, i sobretot, no obre cap porta per als nostres estudiants i futurs professionals especialitzats, doncs, les legislacions recíproques de cada estat seguiran imposant-se sense haver-se trobat cap tipus de model o d'alternativa que atorgui als nostres nacionals, poder desenvolupar amb la igualtat de condicions que els nacionals espanyols, professions lliberals i activitats econòmiques, en aquest cas a Espanya.

De tots és sabut i conegut que a França gràcies a unes circumstàncies eminentment històriques, s'ha anat introduint en diversa legislació d'aquell país l'equiparació dels nacionals andorrans als nacionals de la República Francesa. Així, tenim per exemple, que per a determinades situacions ha estat dita equiparació objecte de reglamentació particular i de disposicions reglamentàries precises, tals com pel que fa les professions mèdiques, els ensenyants o la funció pública, on els andorrans tenen els mateixos drets que els francesos. Com totes aquelles persones provinents de la Comunitat Europea, als andorrans no se'ls exigeix a França cap autorització de treball.

Per tant, la igualtat de drets entre els estudiants francesos i els andorrans, l'accés a França pels andorrans al cos d'empleats de la funció pública, en les condicions previstes en les lleis

preceptives del mateix país, és possible, únicament, a condició de què tinguin la titulació en diplomes, certificats o altre títol exigít a França en relació a la legislació existent. Aquesta legislació confereix als andorrans diplomats a la universitat o a les escoles franceses els mateixos drets que els nacionals francesos.

Finalment també l'exercici de la professió farmacèutica en virtut de diversa legislació francesa, també està oberta als nacionals andorrans.

Aquesta situació és òbviament un precedent que valia i calia refermar, assolint també un tracte el més favorable possible per als interessos d'Andorra amb Espanya.

Així, queda d'alguna forma reconegut en el propi trilateral mitjançant el seu article 10, on d'una forma relativament subtil s'estableixen les disposicions del Conveni que ara s'interessa de ratificar sense perjudici de les disposicions més favorables vigents en la data de la signatura del mateix pel que fa a l'accés a la funció pública i a les professions regulades.

Creiem que aquesta fita no ha estat assolida per una situació lamentable, creada per la manca de planificació del Govern liberal; no ha estat assolida per la reiterada improvisació en afers d'estat, l'exponent més exclamatiu de la qual ha estat el tant esmentat afer del tabac que ha malmès les relacions òptimes fins aquell moment existents amb el Regne d'Espanya. Una mostra que encara no ha superat la mala relació amb aquest país ha estat el resultat de la dissortada negociació de la reobertura de l'aeroport de la Seu d'Urgell amb el Govern espanyol.

Entenem que a l'haver-se fomentat i potenciat el Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, seguint les directrius del sentit comú, de ben segur que hagués facilitat obtenir uns acords amb dits estats més interessants i de futur per als nostres interessos. Per contra, hem vist com la negociació del Trilateral ha resultat tardana, difícil, i fins i tot en diverses ocasions, totalment bloquejada, fet que únicament podem atribuir a aquella ja evidenciada manca d'habilitat en la negociació per part del Govern liberal.

Certament Andorra es troba en un moment històric crucial, per poder assumir un nou model econòmic i integrar en el mercat laboral

els nostres joves andorrans, molts dels quals han cursat estudis superiors. És evident que aquestes fites podrien assolir-se, en el seu moment, si no hagués resultat deteriorada la relació tal com hem dit. I, atenent la peculiaritat i per a les dificultats d'integració dels nostres nacionals al mercat laboral, obtenir la major equiparació dels nostres nacionals fora de les nostres valls, amb aquells nacionals dels altres dos països signants... Així, si negociant amb els estats veïns, i sobretot amb Espanya, la no aplicació de criteri de reciprocitat, doncs, és evident que si la finalitat del trilateral era en part la integració als mercats laborals dels estudiants andorrans, seria en contra sentit de què, en el mateix moment, l'esmentat mercat laboral s'obris indiscriminadament a tots els ciutadans de la Unió Europea.

Per tant, des del Partit Demòcrata propugnem la ratificació del referit Trilateral malgrat evidència les mancances anteriorment descrites. Tanmateix, suggerim al Govern que aquest acord de mínims per als interessos d'Andorra pugui ampliar-se i millorar-se en el sentit apuntat, mitjançant la futura negociació amb la Unió Europea.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Proposta de ratificació del Conveni entre Andorra, Espanya i França relatiu a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment dels seus nacionals i, també, del Conveni que l'acompanya que és el relatiu a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals dels Estats tercers planteja d'entrada, a l'entendre del nostre grup, un problema seriós de procediment.

Estem davant d'un procediment esbiaixat i incorrecte.

Ja d'entrada, es donen aquests problemes de procediment pel que fa a la manca de respecte, de l'obligació que té el Govern de trametre al Consell General tota la informació així com la documentació i els antecedents necessaris perquè aquesta Cambra es pugui pronunciar en unes mínimes condicions de responsabilitat.

L'Article 92, paràgraf primer, no deu figurar en l'exemplar del Reglament del Consell General amb el qual es treballa a l'Edifici Administratiu.

En relació als tractats que se'ns demana d'aprovar, el Govern s'ha limitat a trametre al Consell el dia 14 de maig dues simples actes de les reunions tripartides dels dies 22 i 23 d'abril del 1999, i dels dies 27 i 28 d'octubre del 2000. Posteriorment, el dia 23 de maig, el Govern envià, un document -i sóc molt generós en qualificar-lo de document- de pàgina i mitja que porta per títol: "Esquema cronològic sobre les negociacions trilaterals relatives a la circulació de persones". La data d'aquell "Esquema cronològic" és indeterminada dins del mes de maig del 2001, probablement per intentar tancar les vergonyes d'una tramitació incorrecta.

Però, llegit i repassat aquest "Esquema cronològic", cal concloure que es tracta d'un mal resum del que ja havíem pogut llegir als mitjans de comunicació.

Cap dada concreta en relació als punts específics de desacord, només vagues al·lusions i referències genèriques. A part de les actes hi hauria d'haver alguna altra explicació de la problemàtica real de la negociació, dels esculls i de les alternatives.

El ministeri ni tan sols s'ha dignat a trametre els textos oficials en les altres dues llengües com a documents que facilitessin l'anàlisi del Conveni. El nostre grup parlamentari els ha hagut de sol·licitar, i obtenir fora d'Andorra.

Tota aquesta mala tramitació de la Proposta és, al capdavant, el lamentable resultat de la precipitació i improvisació amb la qual es van tancar les negociacions, acceptant l'inacceptable en alguns aspectes, amb l'única obsessió de poder fer la fotografia de la signatura dels tractats a les portes de la campanya electoral.

Una primera pedra més d'un altre edifici, no gaire consolidat.

Pel que fa a la Proposta de ratificació del Conveni relatiu a la circulació -concretament de ciutadans dels països tercers- no tindriem cap altra observació, o cap observació si no fos que continua havent-hi una qüestió que ens preocupa que és la qüestió de saber què passarà quan un ciutadà d'un país tercer s'introdueixi de manera subreptícia, és a dir, no documentada, no legal a Andorra, i el nostre Estat hagi de procedir per via governativa a la seva expulsió vers el seu país d'origen, és a dir, l'hagi de tornar a un dels dos països veïns, perquè hem de suposar que haurà arribat.

El Tractat no aclareix aquesta qüestió, no aclareix qui assumirà el cost del repatriament i, ni sabem -perquè per això parlava abans de la falta d'informació- ... ni sabem, si el Govern ha negociat o no ha negociat aquesta qüestió.

Pel que fa al Tractat relatiu als nacionals, considerem que hi ha nombrosos problemes de terminologia.

El conjunt del redactat que se'ns demana de ratificar presenta una terminologia confusa, sovint poc entenedora i, el que és més preocupant, que permet diverses interpretacions. Recordarem que en la nostra jerarquia normativa un tractat és superior a una llei.

Anem malament si un tractat sobre circulació de persones, que ha de contribuir a assentar la seguretat jurídica, dona peu a diverses interpretacions i, en conseqüència, en lloc de donar llum dona fum a la situació dels ciutadans.

Esmentarem alguns punts, només com a exemples d'aquesta mala tècnica redaccional:

Hi ha nombroses diferències en les tres versions del Tractat. Unes diferències que a ben segur donaran peu a confusions i discussions. Esmentem-ne algunes:

A l'article 1, tercer paràgraf la versió catalana diu: "Autorització d'immigració"; la castellana diu: "Autorización de residencia"; en la versió francesa diu: "Titre de séjour".

Aquesta terminologia es va repetint en els diferents articles:

Article 1, quart paràgraf: català: "Autorització de sojorn i treball improrrogable"; castellà: "Autorización de residencia y de trabajo temporal no renovable"; francès: "Autorisation provisoire de séjour".

Articles 2 i 3. A l'article 2 es tradueix el mot català "estada" pel mot castellà "estancia", mentre que a l'article 3 el mateix mot català "estada" es tradueix per "residència".

Article 9, primer paràgraf: català: "Tenen dret a establir-se amb el titular d'una autorització d'immigració legalment establert en l'Estat d'acolliment"; castellà: "Tendrán derecho de obtener una autorización de residencia con el titular del permiso de residencia legalmente establecido en el Estado de acogida"; francès: "Ont le droit de s'installer avec le titulaire du droit de séjour établi dans l'Etat d'accueil".

Diu l'article 4 que: "sense perjudici de les disposicions dels apartats 3 i 4 de l'article 7... ". Si ens adrecem a l'article 7 ens adonem que no hi ha apartats en aquell article. El que sí hi ha, són diversos paràgrafs.

Acudint als textos en les altres dues llengües hom s'adona que, efectivament, s'està fent referència als paràgrafs -"párrafos" diu el text espanyol i "aligner" diu el text francès.

L'article 8, qüestió, ja, molt més important, sembla dir -i dic sembla dir perquè hi poden haver diverses interpretacions- que els andorrans podran accedir a llocs de treball en el sector públic espanyol si els llocs als quals postulen no formen part d'aquells segments que impliquen exercici de la sobirania o participació directa o indirecta en l'exercici de les prerrogatives de la potestat pública de l'Estat o de les altres corporacions públiques, que es reserven als nacionals. Sembla dir això, però no ho diu.

Com sigui que ni el ministre anterior ni l'actual no han cregut necessari informar la comissió de l'abast exacte -avantatges i inconvenients- del Tractat en general i d'aquest article en particular, hem hagut d'esbrinar-ho pel nostre compte.

Hem sabut així que en el decurs de les converses tripartides, l'ambaixador d'Andorra a Espanya va plantejar una pregunta en relació a la interpretació -interpretació- que feia Espanya d'aquest article 8.

La resposta de la delegació espanyola hauria estat que la interpretació -interpretació- era que efectivament els andorrans podrien accedir en condicions d'igualtat de tractament als llocs de treball en l'administració educativa espanyola.

Aquesta seria la interpretació -interpretació- d'una determinada delegació en un determinat moment.

Si la interpretació és bona, vàlida i permanent aquest seria un aspecte molt positiu del Tractat.

Si la interpretació fos puntual o momentània i, per tant, sotmesa a possibles canvis de criteri de l'interpretador, s'obriria un ample camp d'inseguretat jurídica amb conseqüències preocupants pels andorrans.

Dissortadament l'actualitat de les darreres setmanes

-abans el president del grup demòcrata ja hi feia al·lusió- ens ha portat un cas preocupant de la diversitat de criteris d'interpretació dels acords

hispano-andorrans. Òbviament estem parlant de la llastimosa picabaralla que oposa el Govern de Madrid i el Govern andorrà en relació als acords interpretables sobre l'aeroport de la Seu d'Urgell.

Fixem-nos que l'article 13 del Tractat diu, a més, que tot el que no s'hagi previst en el Conveni "... es regeix per la legislació específica respectiva -diu, concretament- de cada Part contractant."

I la pregunta és: quina és la "legislació respectiva" de la part andorrana?

Les diferents lleis de quota d'immigració, per la seva pròpia naturalesa, tenen un caràcter temporal. Actualment no existeix cap norma legal que precisi què s'entén exactament per una "Autorització d'immigració", una "Autorització de sojorn i treball improrrogable" o què s'entén per "treballador temporer". L'única norma legal que, amb caràcter general regula la immigració és el preconstitucional "Decret de bases sobre la immigració" de 26 de juny de 1980, modificat i ampliat per les "Disposicions complementàries al Decret de bases sobre la immigració" de 25 d'abril de 1984. Sens dubte, quan es va signar el Tractat trilateral que estem examinant, els negociadors no comptaven amb que la Llei d'Immigració aprovada pel Consell General a finals de l'any 2000 seria declarada inconstitucional.

En conseqüència, quan el Tractat Trilateral, en el seu Article 1 exclou del concepte "Autorització d'immigració" i "autorització de sojorn i treball temporal improrrogable", està exclouent una categoria d'autorització no definida per la legislació nacional andorrana.

D'igual manera, quan l'Article 9 exclou als treballadors temporers, està exclouent una categoria de treballadors que, tot i que cada un de nosaltres podem imaginar-nos aproximadament què significa, ningú pot precisar amb exactitud a què o a qui fa referència, ja que cap norma del nostre país determina els supòsits i condicions que s'han de reunir per a considerar que un treballador té la condició de "temporer".

A hores d'ara desconexem completament com serà el nou Projecte de llei d'immigració que la majoria lliberal afirma que presentarà ben aviat. Tanmateix és evident que, per respectar els principis constitucionals en relació a la protecció dels drets dels immigrants, exposats curosament en l'Aute del Tribunal Constitucional del 9 de febrer del 2001, el Partit

Lliberal haurà de canviar completament la filosofia en relació a la llei anterior.

L'Aute del Tribunal Constitucional fa referència a la garantia constitucional dels drets dels estrangers a Andorra i deixa ben clar que, tenint en compte que la Constitució no fa cap distinció entre diferents categories de residents, la Llei tampoc pot fer-ne i, en conseqüència -i cito-, el Tribunal diu: "No pot crear *ex novo* dos tipus qualitativament diferents de residents, a un dels quals nega sectorialment drets que la Constitució atorga a tots els residents, mitjançant el recurs fàcil de negar la seva condició de residents".

El Tribunal Constitucional va declarar inconstitucionals els articles 26 (autorització d'immigració temporal), 27 (autorització d'immigració temporal determinada), 29 (autorització de residència i treball) i 30 (Autorització de residència i treball pel personal dels centres d'ensenyament) de la Llei d'immigració, "per privar" i ho feia perquè privava dels drets i garanties que la Constitució atribueix a totes les persones legalment residents a Andorra, a unes persones a les quals, tot i que treballen i sojornen a Andorra amb autorització per fer-ho -és a dir, d'acord amb la Llei- els és negada arbitràriament per la mateixa Llei la condició de residents".

Recordem, per acabar, que el Tribunal Constitucional fou també contundent al declarar la inconstitucionalitat dels articles que fan referència a les autoritzacions temporals perquè vulneren el principi de seguretat jurídica, ja que no hi ha cap regulació legal dels criteris que permeten atribuir l'autorització temporal de sojorn i treball entre els diferents immigrants.

Tot això per dir que, avui, l'article que he esmentat del Tractat és d'impossible aplicació, potser sí que és de possible interpretació, però d'impossible aplicació perquè no tenim normativa que permeti acollir-ho.

D'altra banda, hi ha una sèrie d'aspectes negatius en aquest Tractat. El primer i principal és que el Govern no ha sabut -pressuposarem tot i que insisteixo: ho ignorem, sí ha volgut, però nosaltres podem afirmar que no ha sabut- aconseguir una via d'accés dels professionals lliberals andorrans a l'establiment a Espanya.

La remissió a "... les condicions previstes per la legislació o la reglamentació de l'Estat d'acolliment" constata el mal resultat de les negociacions que permet a francesos i espanyols

la possibilitat d'exercir una professió lliberal a Andorra al cap d'un llarg període de residència - és cert- però que impedeix totalment als andorrans de poder exercir mai la seva professió lliberal a Espanya.

La realitat demogràfica i social d'Andorra, la piràmide d'edat de la població andorrana i l'exigüitat del mercat andorrà requerien una millor defensa dels interessos dels actuals, però, sobretot dels futurs professionals lliberals andorrans que, quan acabaran la seva formació, es trobaran amb un mercat andorrà sobresaturat i amb les portes tancades a Espanya, i mig tancades a França.

Ens preocupa que en el mateix moment de signar un Trilateral amb els dos Estats veïns s'estigui ja fent referència a eventuals "... disposicions més favorables que puguin convenir-se entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea" (article 7).

Ens preocupa que l'article 15 permeti a França o a Espanya de denunciar separatament el Tractat sense afectar el seu manteniment, entre les altres dues parts i que el silenci -l'ambigüitat sotmesa a interpretació una altra vegada- en relació a una eventual denúncia per part andorrana hagi de fer creure que Andorra no podrà denunciar el Tractat únicament amb un dels dos Estats veïns o, el que és el mateix, que si el vol denunciar haurà de ser globalment, front a les dues altres parts.

Bé, malgrat tot el que acabo de dir no podem oblidar que hi ha alguns aspectes positius en aquest Tractat.

Hi ha uns problemes de procediment als que ja m'he referit; hi ha una sèrie de qüestions d'imprecisió que portaran problemes de ben segur, però els aspectes positius permeten considerar que els andorrans han obtingut, malgrat tot, a Espanya i a França -a França, de fet, ja ho tenien- idèntic tractament que en aquells estats apliquen als nacionals dels estats membres de la Unió Europea en les activitats - això és l'article 4- que no facin referència a l'exercici d'una professió lliberal.

És positiu, també, que per la via de l'article 10 es consolidin les disposicions més favorables, pel que fa a l'accés a la funció pública i a les professions regulades, que França aplica, ja, als andorrans.

Globalment, podem dir, que la situació i les perspectives de treball dels andorrans milloren a Espanya i es mantenen, només es mantenen a França.

Som, doncs, davant d'un tractat que, comptat i debatut, podríem considerar -intentant aplicar la teoria del vas mig ple o mig buit- que podria ser globalment positiu en la mesura que permetria millorar la situació dels andorrans a Espanya.

Però, tanmateix, no podem estar-ne segurs, atesa l'ambigüitat en la formulació de moltes disposicions, si la interpretació positiva que volem donar a alguns articles, especialment a l'article 8, fos efectivament la interpretació que prevaldrà en el més que probable cas de conflictes. Estaríem contents amb aquest Tractat a l'hora de la seva efectiva aplicació.

En termes més entenedors, ens preocupa, ens costa trobar raonable el fet de donar el nostre vot favorable a aquest Tractat, i tot seguit haver de córrer, encendre ciris i espelmes, perquè quan s'escaigui, la interpretació donada per aquell que tingui la paella pel mànec sigui la bona, la positiva, per Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Antoni Riberaygua.

El M. I. Sr. Antoni Riberaygua:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc em vull excusar davant de la Cambra per l'estat de la meua veu. Procuraré no interrompre el meu parlament.

Acabem d'escoltar amb atenció les intervencions dels grups parlamentaris Demòcrata i Socialdemòcrata exposant les seves posicions respecte a la ratificació dels dos convenis trilaterals sotmesos avui a examen per aquesta Cambra.

El Grup Parlamentari Demòcrata critica, com a oposició que és, certs aspectes i certs apartats d'aquests convenis, però, tal com ho ha manifestat, votarà a favor de la seva ratificació en una evident noció de sentit de la responsabilitat d'estar i del reconeixement del beneficiós contingut de dits convenis, clarament favorables per a Andorra.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, també en mèrits del seu legítim dret d'exercir d'oposició ha fet una dura crítica al contingut dels convenis amb les corresponents reflexions i observacions lingüístiques i referències, també, repetides en la Llei i en la política d'immigració.

En prenem bona nota. Ens anuncien, a més -o sembla, així ho podem entendre- que s'abstindran en la votació de la seva ratificació. En tot cas, ho comprovarem.

Estaríem molt contents i ens sentiríem molt tranquils a la vegada que ens felicitaríem tots, d'observar que el Partit Socialdemòcrata no està sotmès, en aquesta ocasió, a cap disciplina de vot internacional, i que ha estat capaç de distanciar-se dels seus correligionaris del Partit Socialista Obrer Espanyol, els quals es varen abstenir en la votació d'aquests dos convenis al Parlament Espanyol.

En els discursos de la sessió d'investidura vàrem escoltar repetides afirmacions de noció de política d'estat en contínues apel·lacions en sentit de consens. Especialment per temes afectant la política exterior. Avui, tindrem la primera oportunitat de comprovar on radica aquell abocat sentit d'estat davant aquests dos convenis trilaterals la ratificació dels quals sotmetrem avui a l'aprovació d'aquesta Cambra.

El Grup Parlamentari Lliberal entén que la signatura dels dos convenis trilaterals era un pas a donar per l'Estat andorrà que no havia de posposar-se per més temps, ja que afecta drets tan fonamentals com els d'entrar, circular, sojornar o establir-se a Andorra de moltes persones no nacionals alhora que tracta, també, els mateixos drets dels nacionals d'Andorra a Espanya i França.

Correspon, certament, al Govern d'informar de la vessant més tècnico-política dels convenis. No obstant, des del Grup Parlamentari Lliberal se'ns permetrà considerar, en aquest sentit, que la signatura i la posterior ratificació dels convenis significarà l'obtenció d'un marc legal institucional que oferirà una seguretat jurídica que fins avui no tenia cap dels ciutadans dels tres estats on es mantenien situacions de facto que recolzaven indispenses i textos allunyats de la reglamentació que tots ens hem de dotar per a l'execució dels drets dels quals tracten els convenis.

Hem de ser conscients que en tota negociació -i, els dos tractats són producte de difícils i llargues negociacions- en defensa de concessions recíproques per arribar a una solució final acceptable.

Les negociacions sense concessions acaben essent o bé una imposició, o bé un fracàs, i cap dels tres països intervinents va voler que fos així en el tema que ens ocupa. Tant el Regne d'Espanya com la República Francesa i el

Principat d'Andorra hem hagut de fer concessions mútues per poder arribar a un resultat correcte i admissible pels tres estats.

No obstant, de la lectura del primer Conveni relatiu a l'entrada, la circulació, sojorn i establiment dels ciutadans dels tres estats en llurs territoris en resulta ben clar que el Conveni és francament asimètric en benefici dels ciutadans d'Andorra i, ho és, entre altres moltes raons, perquè no pot ser-ho d'altra manera degut al tamany geogràfic i demogràfic del nostre petit Estat.

No val, doncs, aquella lectura superficial i interessada que parteix de l'equivalència de posicions entre els tres estats signants ja que, només, des de la particularització de la realitat d'Andorra es pot assolir un just i equitatiu resultat, fet que ha comportat forçosament una important protecció dels interessos dels ciutadans andorrans front als dos nacionals dels restats estats.

Com a exemples que il·lustren aquesta afirmació podem considerar la remissió a la normativa andorrana pel que fa a les condicions d'establiment dels ciutadans espanyols i francesos del Principat o la remissió a la normativa més favorable europea pel que fa als andorrans que vulguin establir-se a Espanya o a França.

Tanmateix, l'homologació de les condicions de circulació i sojorn dels andorrans als dos estats veïns a les més favorables de qualsevol ciutadà comunitari són, també, exemples dels avantatges obtinguts en aquelles negociacions.

Les professions lliberals han estat, també, abordades en les negociacions, i la dimensió de les d'Andorra respecte a França i Espanya en relació al mercat laboral d'aquestes professions ha motivat el manteniment de les condicions reglamentades per cada país amb el resultat d'una asimetria evident, que no detallaré, per entendre que internament tots podem avaluar i que, en tot cas el Govern ens il·lustrarà, tot seguit.

Malgrat això, l'Estat andorrà ha volgut flexibilitzar, també, la seva postura en relació a diverses qüestions fins avui no abordades sobre els drets dels ciutadans espanyols o francesos volent-se establir a Andorra:

- La plenitud dels drets econòmics dels espanyols i francesos assolits en deu anys de residència en lloc dels vint necessaris actualment.

- Els drets dels residents espanyols i francesos que avui en dia treballen en l'Administració pública andorrana a concursar en igualtat de condicions que els andorrans en altres llocs de treball públics.

- L'homologació dels drets de reagrupament familiar dels residents espanyols i francesos a Andorra, etc, etc.

Es parteix, doncs, en aquest Tractat d'una especial atenció a la realitat d'Andorra. Fet, aquest, que cal que es doni sempre en les nostres relacions internacionals perquè només fent valer la nostra dimensió i fent conèixer la nostra especificitat podem partir de bases prou sòlides per abordar definitivament l'estatut d'Andorra davant la comunitat internacional.

Precisament és per aquest motiu i perquè Andorra no és una illa geogràfica a Europa sinó un Estat immers en tots els problemes del nostre vell continent que ha de poder, també, atorgar, ara, aquelles convencions que contribueixen a la seguretat de l'Estat i del seus ciutadans; en aquest cas, d'Andorra i dels nostres estats veïns.

El segon Conveni, doncs, relatiu a la circulació i sojorn dels nacionals d'estats tercers a Andorra és un exemple de les obligacions que forçosament el nostre Estat ha de tenir envers els nostres veïns i envers la comunitat internacional. Obligacions que han d'afrontar-se des de la més absoluta garantia, els drets fonamentals de la persona, i que Andorra mitjançant aquest Conveni aborda amb un instrument que dota de la necessària seguretat jurídica als implicats, principis, que en cap moment, el nostre Estat ha d'abandonar.

Per tant, des del Grup Parlamentari Lliberal, tot i prenent bona nota dels raonaments, les observacions i les crítiques dels restants grups volem manifestar la nostra satisfacció per l'assoliment dels dos convenis trilaterals als quals, evidentment, hi donarem ple suport. Suport que desitjaríem obtenir de tota la Cambra per entendre que el primer lloc l'ha d'ocupar, sempre, la noció institucional d'estat per davant, en tot cas, de l'interès purament polític de la circumstància o del moment.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir.

Sí, Sr. Ministre de Relacions Exteriors, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Srs. consellers, els tractats trilaterals que examinem avui són tractats que s'han fet durant un nombre molt llarg d'anys... molt importants, i que han suposat, evidentment, negociacions dures, difícils, com havia de ser amb uns tractats que toquen temes tan importants com la circulació de les persones.

Primer voldria, en aquesta petita introducció, potser respondre una mica algunes preguntes que s'han fet de part dels grups que han intervingut i, després, passaria a explicar els tractats trilaterals motivant-los i mostrant els beneficis que poden portar pels nostres ciutadans i, també, pels ciutadans residents espanyols i francesos al Principat.

Passaria, primer, al Tractat -Conveni- relatiu a l'entrada, a la circulació, al sojorn i l'establiment dels seus nacionals i després al Conveni relatiu a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals d'estats tercers.

En relació a les qüestions de traduccions i d'equivalència de terminologia de cada país voldria contestar al Grup Socialdemòcrata d'aquesta Cambra que es van pactar, és a dir que els terminis en francès, en castellà i en català es van pactar com a equivalents perquè cadascun venia de la pròpia normativa de cada país.

Per tant, no s'ha de veure la diferència de traducció

-un fet de mala traducció- sinó al contrari un pacte entre els tres països d'equivalència de terminologia jurídica.

A nivell de les dificultats que s'anuncien d'interpretació crec que en qualsevol tractat i en qualsevol conveni la interpretació que se'n fa successivament pot portar petits problemes, és cert, de vegades; no tenen, aquests tractats, que ser diferents dels altres en això i, en tot cas, tenim una comissió mixta per l'article 14 del Conveni, del Conveni trilateral -del primer Conveni trilateral- que pot resoldre aquestes petites o petits problemes que podrien sorgir com en qualsevol Conveni internacional.

Pel que fa a les professions lliberals que s'han esmentat en parlaré després, hi entraré amb una miqueta més de detall. I, pel que fa a la qüestió de la denúncia d'aquest Conveni, no són tres parts en aquest Conveni, són dos parts: és el Principat d'Andorra i, el Regne d'Espanya i la

República Francesa. És a dir, que evidentment si mai s'hagués de denunciar aquest Conveni que contemplo, que no s'hauria de denunciar, és: d'un costat el Principat d'Andorra i de l'altre la República Francesa i el Regne d'Espanya i, evidentment, si l'haguéssim de denunciar es faria de cara a les altres dos parts.

Són dos parts, dos estats, però, és un sol conjunt perquè França i Espanya tenen una relació amb Andorra i, per tant, es fa de manera, diria, trilateral entre els tres estats, però, bilateral de cara a Andorra, Espanya i França.

En relació a la que ha manifestat el Grup Demòcrata dins d'aquesta sessió del Consell, jo creuria que sí que porta bastantes qüestions de futur perquè a més, com diu el mateix Tractat, és la punta de començament d'una negociació amb la Unió Europea sobre circulació de persones que és on volem anar en els anys vinents, i és un pas important... un pas important, no només, diria, pel que aporta als andorrans i el que aporta als espanyols, sinó també per la manera de pensar que ha canviat en els dos negociadors al parlar d'aquestes qüestions. I, crec, també, que en el moment en el qual ens trobem, el segle XXI, un moment en el qual Andorra ha canviat tant en aquestes dècades, i en el moment en el qual Espanya i França estan disposats a ajudar-nos en una negociació europea, aquest Tractat trilateral ho tenia, sobretot el primer acabat, i el segon pel que fa en qüestions de seguretat també, crear molta confiança, i és un bon pas per a la bona direcció. Si no tinguéssim aquests tractats possiblement la nostra negociació amb Europa seria molt més difícil. És el que jo penso en aquest moment.

Aleshores, passaré, si em permeten, a explicar els convenis en les seves diferents vessants.

Començaré, doncs, amb el Conveni entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment dels seus nacionals.

Pel que fa a les condicions d'entrada dels andorrans al territori dels dos estats veïns per a Espanya es consoliden tant la pràctica com les normes legals existents. Els andorrans poden entrar en territori espanyol sense visat amb la simple presentació d'un document d'identitat andorrà, talment el Passaport. Pel que fa a l'entrada a França el Conveni confirma l'excepció de visat pels andorrans que ja havia

estat reconeguda l'any 1945, però la legislació nacional francesa tot i que aquest dret ja estava consolidat, cal esmentar que França ens hauria pogut imposar seguint les circulars del Ministeri d'Interior, encara vigents, l'obligació d'estar en possessió d'un document d'identitat andorrà lliurat per les autoritats franceses i que... aquesta, evidentment, aquesta qüestió no s'imposava a la pràctica però queda definitivament eliminada i es reconeix per conveni que el passaport andorrà és perfectament vàlid per entrar a França. A més, en cas d'existir en un futur un document d'identitat andorrà que no prejudica de cap manera, tant França com Espanya s'han compromès a acceptar l'entrada al seu territori dels andorrans amb la simple presentació d'aquest document.

En termes generals, també, gràcies a aquest Conveni els andorrans gaudeixen a França i a Espanya d'unes condicions d'establiment almenys tant favorables com les que apliquen els nacionals dels altres estats de la Unió Europea. És a dir, tenim el tracte comunitari. Significa, concretament, que els andorrans que desitgin establir-se, o estaran establerts en els dos estats veïns gaudiran indirectament per via de conseqüència de qualsevol millora que es concedeixi als residents estrangers nacionals de la Unió Europea en aquests casos.

També, que els andorrans podran exercir lliurement qualsevol activitat assalariada o no assalariada a Espanya i a França i podran residir en els dos estats veïns a tal efecte -i, explicaré després la qüestió de les professions lliberals.

Tot i que hauran de sol·licitar una autorització d'immigració podran establir-se, i exercir la seva activitat professional mentre estiguin efectuant la tramitació dels documents administratius, permís de residència de treball si disposen d'un contracte de treball i, pel que fa a l'exercici d'activitats per compte propi -és a dir empreses individuals, societats o prestació de serveis- si reuneixen els mateixos requisits que els nacionals per exercir aquesta activitat, i sol·liciten les autoritzacions necessàries.

La tramitació d'aquestes autoritzacions, de fet, és un tràmit bastant simplificat i bastant àgil.

Pel que fa a França els andorrans ja disposen d'un règim favorable... molt favorable, almenys pel que fa a la possibilitat d'exercir una activitat assalariada. Cal esmentar, però, que el règim jurídic estava precisat a través de la circular del

Ministeri d'Interior francès de 1945, evocada anteriorment, que és de dubtosa rellevància jurídica, després de la Constitució, i que les autoritats franceses podrien deixar sense efecte en qualsevol moment aplicant, aleshores, als andorrans, el règim general d'estrangeria. A més, aquesta circular exigeix que els andorrans disposin de la famosa "carte d'identité", que he dit abans.

Contràriament al règim general d'estrangeria, i en aplicació del Conveni, els andorrans, tant a Espanya com a França, no podran ser sotmesos a quotes restrictives ni a cap limitació geogràfica o sectorial d'exercici de la seva activitat incloent la possibilitat de limitar el treball de la pròpia empresa que l'ha contractat.

Obtenen una autorització renovable d'un mínim de cinc anys -deu anys per França- i, en canvi, si se'ls apliqués el règim general se'ls podria concedir autoritzacions temporals de durada inferior, i la concessió de pròrrogues eventuals quedaria sotmesa a la continuïtat del contracte de treball.

El Conveni reforça el principi comunitari de no discriminació amb els nacionals pel que fa a les condicions d'exercici de l'activitat. En cas d'interrupció de l'activitat el nacional andorrà manté el seu dret de residència amb condicions molt favorables, en particular pel que fa a l'atur no voluntari.

Pel que fa als rendistes i als jubilats, s'aplica el mateix principi de lliure establiment tot i que hagin d'acreditar els recursos econòmics suficients per viure sense treballar i una cobertura sanitària.

Pel que fa als estudiants -i, això em sembla, també, particularment important- es reconeix, sobretot, mentre no tinguem centres grans d'educació superior al país, es reconeix oficialment i es ratifica el lliure accés als centres en igualtat de condicions que els nacionals amb el requisit de justificar la cobertura sanitària i mitjans econòmics suficients.

Aquests principis no s'apliquen, i això és cert. Els andorrans que desitgin establir-se a França i a Espanya per exercir una professió lliberal. En aquest cas, com diu el Conveni, s'aplica la llei nacional de cada estat... Què vol dir això? Vol dir que pel que fa a França l'article 10 del Conveni de nacionals ens permet continuar gaudint de les disposicions legals vigents en aquest país, generoses, entre altres -i ho han citat alguns membres del Consell- les que assimilien els andorrans que disposin d'un

diploma francès, pel que fa, per exemple, a l'exercici de les professions mèdiques i paramèdiques.

Per a la qüestió d'Espanya, en relació a l'exercici de professions a Espanya, s'aplica, en aquest cas, l'article 32 de la Llei d'estrangeria espanyola. És a dir, vol dir que podran exercir professions lliberals a Espanya els nacionals andorrans que tinguin un temps de residència a Espanya equivalent al que marca l'article 32 d'aquesta Llei d'estrangeria que diu en el seu punt 2... perdó... punt 1: "La residència permanent... -i tradueixo directament al català del castellà, aleshores, perdonin si mai es fan traduccions poc exactes-, però diu: "La residència permanent és la situació que autoritza a residir a Espanya indefinidament i a treballar en igualtat de condicions que els espanyols"; i el número 2 diu: "Tindran dret a residència permanent aquells que hagin obtingut residència temporal durant cinc anys de forma continuada"... i a més afegeix: "Es considera que la residència ha estat continuada malgrat que per períodes de vacances o altres raons que s'estableixin reglamentàriament hagin abandonat el territori nacional temporalment".

Això, doncs, vol dir que al cap de cinc anys de residència permanent a Espanya, un andorrà podrà exercir una professió lliberal cosa asimètrica, és cert, amb el que succeeix a Andorra que són vint anys de residència, però, tampoc hem d'oblidar... i ho dic perquè aquest Conveni també s'ha fet pensant en què la comunitat espanyola a Andorra pugui... -i la comunitat francesa, evidentment- puguin consolidar els seus drets i millores... no hem d'oblidar que en aquest moment i ha un nombre de 584 professionals lliberals a Andorra, i que 105 residents espanyols estan autoritzats, en aquest moment, a exercir una professió lliberal; per tant, ja partim a nivell proporcional d'una base de professionals lliberals espanyols, per exemple, a Andorra molt superior a la que pot haver-hi a Espanya. Per tant, aquest tracte de favor que s'ha obtingut en les professions lliberals a Espanya, de només cinc anys de cara als vint que s'exigeixen a Andorra, es compensen, i creiem que va ser una negociació equilibrada en aquest aspecte amb la realitat de les persones que exerceixen professions lliberals al Principat d'Andorra en aquest moment, i les relacions entre els espanyols i els andorrans.

Vegem!... Pel que fa al treball al si de l'Administració pública, la llei francesa del 25 de juliol de l'any 1994 assimilava els andorrans als comunitaris conferint-nos els mateixos drets i, per tant, la possibilitat d'accés en igualtat de condicions llevat pel que fa als llocs de treball que comportin atribucions que impliquin l'exercici de la sobirania o la participació directa o indirecta o prerrogatives de potestat pública. I, s'ha de dir que cada dia es restringeixen més aquest nombre de situacions a nivell comunitari. Per tant, el conveni no canvia substancialment la situació tot i que sempre és bo de disposar preferiblement d'un compromís ferm a través d'un conveni.

La millora, per això, és particularment sensible pel que fa a la situació dels andorrans a Espanya que tenien les portes de l'Administració tancades a partir del principi de reserva dels llocs de treball de l'Administració als propis nacionals. Aquest principi restrictiu tan sols ha quedat afectat pels compromisos d'Espanya amb la Unió Europea. S'apliquen, per tant, als andorrans les disposicions de la Llei espanyola 17/1993 del 23 de desembre de l'any 1993 sobre l'accés dels comunitaris a determinats sectors de la funció pública, i el reial Decret 800/1995 del 19 de maig de 1995 que és un decret d'aplicació d'aquesta llei, en particular queda obert l'accés a aquesta funció docent i a totes les categories i places previstes en els estatuts de personal de les institucions sanitàries de la seguretat social en funcions de caràcter existencial.

El Conveni fixa, també, un règim de reagrupament familiar molt semblant al règim comunitari tot i que es va voler singularitzar per no crear un dret directe al reagrupament pels residents passius i els estudiants.

En especial i contràriament al règim general vigent als estats veïns els estrangers no comunitaris, es tracta d'un dret de reagrupament directe que no requereix cap autorització de residència consolidada en el temps, per exemple, tres anys a França i tampoc els limita l'accés al treball: autoritzacions de residència sense permís de treball.

Això són, Srs. consellers, Sr. síndic, senyories, un resum dels drets que ofereix aquest Conveni als andorrans, però no voldria tampoc oblidar que ofereix, aquest Conveni, drets als espanyols que resideixen -i als francesos- que resideixen en aquest país. I, això també és molt important perquè quan estem parlant de circulació de persones es pot fer un tractat asimètric com

aquest que hem fet, i ens l'hem deixat fer perquè els números de persones d'un costat i de l'altre són molt diferents, però, també dins de la perspectiva d'integració de les comunitats foranes a Andorra és bo que haguem tingut nosaltres una actitud de compromís en alguns punts que són... que donen un conveni molt més equilibrat de cara als residents que viuen en aquest país.

S'han ampliat els drets econòmics a tots els residents espanyols que tinguin una autorització de residència i treball, sense treball o residència passiva. A partir de deu anys de residència podran, amb les mateixes condicions que un andorrà, exercir qualsevol activitat per compte propi: comerç, empreses individuals, etc, llevat de l'exercici d'una professió lliberal que queda regulada pels vint anys de residència, però, que ja hem vist que hi ha un nombre important en relació al total d'espanyols que l'exerceixen, podran crear i participar en el capital d'una societat i ostentar-hi càrrecs de direcció i, tot això, a partir de deu anys en comparació als vint que fins ara, doncs, es requerien...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, si us plau, us demanaré de concloure la vostra intervenció.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

... Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, en tot cas, podria explicar una mica més els drets i les millores que s'obtenen de cara, també, als ciutadans espanyols i francesos en aquest país, i ja ho aniré fent, també, en el futur.

Deixi'm, Sr. síndic, si em permet, i si aquesta Cambra vol tenir la tolerància, si us plau, de deixar-me explicar una mica el segon Conveni... -seré bastant breu- el Conveni relatiu a la circulació, el sojorn dels nacionals d'estats tercers.

Aquest Conveni no afecta la situació dels andorrans dels estats veïns; respon a una voluntat conjunta d'Espanya, de França, d'Andorra de coordinar la política preventiva de l'"espai Schengen" i d'obtenir alguns avantatges en aquest sentit, també, per a Andorra. Amb una perspectiva de seguretat aquest Conveni ens permet crear una base legal objectiva perquè els nacionals d'estats tercers que requereixen un visat d'entrada en l'"espai

Schengen", i que estiguin en educació amb la legislació vigent als estats veïns i prevenir, també, per tant, les dificultats de readmissió i d'entrada de persones que no hagin passat aquest filtre.

I, això -la segona part que anuncio- és molt important, tindrem a partir d'aquest Conveni un reconeixement pels estats veïns del valor jurídic de les autoritzacions d'immigració lliurades per les autoritats andorranes; els titulars podran entrar i circular a Espanya i a França sense requerir visat. És una millora sensible per alguns residents a Andorra, com per exemple, la comunitat filipina, que requereix en tots els supòsits un visat per entrar a l'"espai Schengen". Hi ha una coordinació de caràcter tècnic, no pas polític, que és molt bona, també, pels nostres serveis de seguretat, reconeix la capacitat per Andorra de desenvolupar una política de visats autònoma, i completament independent de la dels estats veïns, i podem, també, gaudir dels sistemes d'informació que tenen els països veïns.

Per tant, per totes les qüestions que he enumerat fins ara, Sr. síndic, Molt Il·lustres Senyories, crec que aquests convenis que són fruit de tants anys de negociació i de compromisos importants d'una banda i de l'altra, com ha de ser qualsevol conveni de substància, mereixen l'aprovació d'aquesta Cambra i crec que són un bon pas, un primer molt bon pas, de cara a les negociacions que farem en el futur en la Unió Europea.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Demòcrata? Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument perquè no ens passarem la tarda en el primer punt.

Nosaltres, el Grup Demòcrata, pràcticament hem fet lectura de quina era la nostra posició en aquest tema. Evidentment després de fer una anàlisi exhaustiva sempre hem analitzat perfectament quins són els pros i els contres que poden representar uns acords d'aquestes característiques. Ja s'ha dit en aquesta sala que

hi ha coses, i nosaltres hem criticat que no estan força bé, o que no estan prou bé, però, també, efectivament, hi ha coses que són positives i, per tant, per això havíem anunciat el nostre vot.

Ha fet referència al nostre grup per part del portaveu del Grup Lliberal sobre el sentit d'Estat, sobre un consens que s'havia anunciat en aquesta Cambra. Nosaltres, el Grup Demòcrata hem fet èmfasi en el sentit d'Estat en aquesta anàlisi i en aquesta votació, però el que no podem recollir és el mateix tema de consens que sí havíem demanat, i que s'ha demanat perquè aquest tema ja ve de la legislatura anterior, i de la manera que es va acabar signant, nosaltres no érem presents en aquesta sala, però, efectivament no era pas la nostra idea de consens que entenem.

De totes maneres aquesta -i tant com hem preconegat- és la base essencial per a la futura negociació amb Europa. Jo penso que es pot anar molt més endavant en aquests passos amb la negociació europea i, també, desitgem que, tal com ha dit el ministre d'Exteriors, que això semblava que era la bona entesa, i el bon clima per poder continuar negociant. No m'agradaria que fos com el de l'aeroport de la Seu que està sortint aquests dies sinó que sigui realment un bon clima per poder anar endavant.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, pel Grup Socialdemòcrata Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa al sentit del nostre vot demanaré d'explicar-lo després d'haver votat i, per tant, ara no m'hi referiré.

Ara només voldria contestar breument a la intervenció del portaveu del Grup Parlamentari Lliberal en la seva al·lusió que ha fet a la nostra adscripció internacional. Probablement el fet de que la seva adscripció internacional estigui en una internacional amb un abast diferent de la nostra adscripció li ha fet perdre de vista que nosaltres tenim equivalents i referents no només a Madrid sinó també a París i, ja li avanço que el nostre vot no estarà condicionat pel que hagin fet els companys socialistes a Madrid i a París, que curiosament o no, han votat segons els hi ha semblat, però han votat

en el mateix sentit, i han votat amb la mateixa independència que votarem nosaltres.

Pel que fa a la intervenció del Sr. ministre en primer lloc: gràcies. Gràcies per donar-nos la raó perquè, és clar, amb totes aquestes explicacions que ens ha donat ara, si haguessin arribat en el sentit que ens estem queixant, i que estem protestant, probablement la nostra intervenció hauria sigut innecessària en part -dic: en part del que hem dit. És una demostració molt clara de com no s'han de fer les coses i, per tant, hem de creure que en successives ocasions en lloc de donar-nos aquí tota una sèrie de dades, ens estalviarà aquest tràmit, i ens ho portarà abans a la comissió.

De totes maneres tinc dos coses a comentar: la primera, aquesta famosa qüestió de la simetria que ja ha esmentat el portaveu del Grup Lliberal. La seva interpretació de l'article 15, li he de dir que em deixa bocabadat, i podria trobar altres adjectius qualificatius. És a dir, hi ha un article del Tractat que diu... -bé, primer que és un Tractat trilateral... ara resulta que és un bilateral perquè deu haver-hi alguna mena de Santíssima Trinitat o de "santíssima dualitat" aquí, en aquest Tractat- però, el Tractat que jo crec que és trilateral o almenys això diu l'ordre del dia, i això diuen els documents que hem llegit, hi ha tres parts perquè França pot denunciar el Tractat, i d'això ens queixàvem, i deixar-nos sols en el bilateral, aleshores, amb Espanya. Espanya pot fer el mateix, pot denunciar el Tractat, i diu el Tractat que ens quedem sols en el bilateral amb França, i nosaltres només lamentem que aquesta evident asimetria ens perjudiqui a Andorra perquè si Andorra té algun dia un problema amb un o altre Estat resulta que la seva denúncia comportarà que es quedi sense bilateral.

Bé... no ho entenc... no ho entenc. Confesso que no ho entenc, i estic convençut de que no només el nostre grup no ho entendreà, això, no?

Pel que fa a la qüestió de la Llei d'estrangeria, evidentment, obligació en teníem, i fins aquí encara hi arribem de conèixer el que diu la Llei d'estrangeria, però, fins allà on arribem nosaltres aquest article de la Llei d'estrangeria que ha esmentat el ministre necessitava un desenvolupament reglamentari i normatiu, que no ha estat fet i, per tant, no solament estem en l'àmbit de les interpretacions a les que insistia jo abans, sinó que estem, a més a més, en l'àmbit de l'absoluta inexistència de possibilitat d'exercir el dret que dona o que donaria aquest

article de la Llei d'estrangeria. És a dir, que de moment estem sense poder exercir el dret que ens dóna aquest article de la Llei d'estrangeria. Això, jo crec que el ministre ens ho havia d'haver dit... En tot cas, ja ho he dit jo.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, alguna altra intervenció?

El Govern vol tornar a intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

La qüestió de la denúncia que ara ha evocat, jo també voldria afegir que és molt rar que un Estat denunciï un Tractat i, la veritat, malgrat que són articles com l'article 15, que preveu la denúncia, gairebé tots la fan. És, normalment, que les relacions entre els estats han de ser molt dolentes en tots els sentits perquè es denunciés un tractat d'aquestes característiques.

Per tant, jo, amb bastanta seguretat, però, realment que mai es provi el contrari, no crec pas que aquest Tractat es denunciï mai fins i tot perquè, també, és un Estat que preveu un allargament novament en el que negociariem amb la Unió Europea i, per tant, crec que no hi ha perill en aquest aspecte, i ho voldria remarcar al Sr. conseller del Partit Socialdemòcrata.

Pel que fa a les professions lliberals, i la interpretació de l'article susdit jo voldria citar una carta del ministre Sr. Josep Piqué al meu predecessor el ministre Sr. Albert Pintat el 27 de juliol de l'any 2000. És una carta en la qual hi deia que: "el meu país..." etc, etc, que deia, *inclús*, parlant de les professions lliberals que d'aquesta manera -i torno a traduir directament del castellà- "Andorra es beneficiaria en la mesura en què la nostra llei interna exigeixi un nombre d'anys de residència prèvia més inferior als vint que preveu la llei andorrana." i, per tant, a nivell d'interpretació crec que sempre s'ha de confiar en la bona fe dels negociadors, i jo no suposaria que Espanya mantingués el contrari.

Pel que fa a la informació que reben els grups de cara a preparar les sessions del Consell hi sóc sensible, hi sóc molt sensible en el fet que es demani informació, i que puguem tenir una fluïdesa d'informació, i no dubto que en un futur podrem arribar a una pràctica que sigui satisfactòria per a tots els grups... així és la meua voluntat.

S'ha de dir una mica, també, com s'ha funcionat des de l'any 1993 fins ara, i hem de veure, també, si funcionem de la mateixa manera, o si evolucionarà el funcionament.

Creo que això en les properes reunions de la Comissió d'Exteriors en podrem parlar, i podrem discutir-ho, i trobar acords que siguin bons per tots els grups.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, seré molt breu perquè sinó el company president del Grup Demòcrata s'enfadarà, i no ens mourem del primer punt de l'ordre del dia.

Però, a veure Sr. ministre, jo, no voldria pas... ja sé que això de la diplomàcia no és el nostre fort, però, no voldria pas que aquí, hagués pogut donar la impressió que nosaltres pressuposem la mala fe de ningú ni dels nostres negociadors ni dels negociadors espanyols... Déu me'n lliuri! especialment si se'm permet la llicència de coneixedors de l'excel·lentíssima relació que té el nostre Govern amb el Govern de l'Estat espanyol, no? Però, miri! La bona fe es pressuposa, però aquí no parlem de bones fes, parlem de política i, és clar, a nosaltres ens preocupa que no ens hagi contestat el que li he dit. És a dir, una cosa és la bona fe, i l'altra és que l'article de la Llei d'estrangeria que vostè esmenta com a peu essencial d'una victòria negociadora, jo li dic que aquest article no me'l citi perquè no està desenvolupat.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, havent estat demanada una votació procedirem a la mateixa votant sí o no a la Proposta de ratificació dels Convenis.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari vol procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Esteve López:

Vots sí: 25.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda aprovada la Proposta.

Sr. Bartumeu havíeu demanat de fer una explicació de vot? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, és per precisar l'orientació del vot favorable que hem donat a aquests Tractats, no?

Ja que estem aquí en un marc d'interpretacions volem donar, i deixar assentada en el Diari de Sessions la interpretació que cal donar al nostre vot favorable.

Aquest vot favorable que hem donat no suposa una acceptació del procediment esbiaixat incorrecte al qual m'he referit en la meva exposició inicial.

El nostre vot favorable no suposa tampoc -no vol dir- que malgrat tot ens resignem a acceptar unes formes que no solament no ens agraden sinó que són contràries al règim parlamentari constitucional. I, el nostre vot no vol dir que ens sembli correcte perquè ja ha quedat clar que no s'hagin resolt determinades qüestions, és a dir, ja ha quedat clar que no s'han pogut resoldre.

El nostre vot és un vot impositiu per tornar a recordar a la majoria lliberal que la Proposta d'acord de polític nacional que vaig fer el dia 6 d'abril en aquesta mateixa sala, en la meua qualitat de candidat a Cap de Govern del Partit Socialdemòcrata encara no ha estat contestada.

El dia 21 de maig -abans ha fet al·lusió el Sr. ministre- el ministre d'Exteriors va comparèixer davant de la Comissió de Política Exterior. Vaig demanar-li una contesta en relació a la nostra proposta, o si ho preferia una contraproposta que presentés un sistema, una metodologia de treball, entre la majoria i l'oposició en la discussió i definició de les relacions econòmiques exteriors d'Andorra. Han passat quatre setmanes i no tenim resposta... o potser sí. El ministre ens convidava a un dinar protocol·lari el passat dilluns amb els representants de l'OMC i vam declinar la invitació.

Dic tot això, avui, aquí, perquè la compareixença del ministre va ser a porta tancada, i només ho dic per això, perquè quedi constància de quina és la nostra posició.

La nostra posició, avui, és recordar al ministre i al conjunt de la Cambra la nostra posició -la nostra posició no ha canviat per molt que el portaveu lliberal semblés insinuar el contrari- i, nosaltres volem insistir en la necessitat d'avançar en la definició conjunta d'una proposta que sigui comuna a tota aquesta Cambra per aconseguir millorar les relacions econòmiques exteriors amb Europa.

Això, és el que creiem que Andorra necessita, i això és el que esperarem unes quantes setmanes més a veure si es pot concretar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra explicació de vot?

Bé, doncs, passarem... -acabat aquest punt de l'ordre del dia- passarem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2001 i no s'hi han presentat esmenes.

Passem a les intervencions. El Govern vol intervenir?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Demòcrata intervé el Sr. Patrick García.

El M. I. Sr. Patrick García:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En relació a la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa, en primer lloc estic obligat a efectuar una consideració preliminar.

El Partit Demòcrata entén que el Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa que es sotmet a ratificació encaixa en la categoria de tractats internacionals determinats per l'article 64.1 de la Constitució. Entenem que el Conveni analitzat té aquesta qualificació, doncs, intuïm que implicarà la creació de noves obligacions per a l'hisenda pública, i que igualment significarà de forma imminent que es modifiquin les disposicions del reglament de la seguretat social avui vigent. Per tant, de les disposicions de naturalesa legislativa que regeixen la seguretat social andorrana avui, i com a mínim que es requeriran mesures legislatives per a portar a terme la seva execució

-veure punts d), e) i f) de l'article 64.1 i de l'article 30 del títol II de la Constitució-

Si no fos així, és evident que s'hagués incorregut en un defecte de procediment al no haver-se informat per part del Govern al Consell General i als coprínceps com, de manera preceptiva, estableix l'article 64.2 per a la resta de tractats internacionals no compresos en les disposicions de l'article 64.1.

És justament la convicció del Partit Demòcrata de què dit Conveni pertoca analitzar-lo a l'empara de les disposicions de l'article 64.1 de la Constitució que no propugnem cap mancança procedimental en la tramitació del Conveni al·ludit, ignorant, això sí, si el Govern ha procedit a facilitar informació del mateix als coprínceps en aplicació de l'article 67 de la Constitució.

Al marge d'aquestes mencions de caràcter procedimental, el Partit Demòcrata efectua al respecte del Conveni analitzat, les següents consideracions: en relació a les definicions i en concret al terme "residència" seria convenient que dita definició concordés o harmonitzés amb la noció de residència fixada en la Llei d'immigració i en definitiva en l'ordenament jurídic ja existent del nostre Principat d'Andorra.

El nostre Grup Parlamentari, però, en front a un Conveni que en la seva globalitat considera adequat, doncs, senzillament, com ja hem dit, millora i adequa per si mateix la convenció de 1970, desitja efectuar una única consideració al respecte, la qual deriva de l'article 21 de la Proposta de conveni per aprovar però que es fa extensiva a la seva globalitat. Analitzant l'article 21 que es refereix al pagament de les prestacions als estudiants o a les persones que segueixen una formació professional, veiem com regula dits pagaments per aquelles persones assegurades en regim francès o andorrà de seguretat social, ja sigui a títol personal o en règim de drethavent dels assegurats si satisfan les condicions exigides per la legislació dels seus estats d'afiliació per tenir dret a les prestacions. Dits assegurats i drethavents gaudeixen de les prestacions de reembossament les quals són satisfetes per la caixa competent del lloc de sojorn segons les disposicions de la legislació que aquesta aplica.

En el cas d'estudiants o persones en formació professional, podem presumir que gaudeixen d'assegurança per part de la seguretat social en règim majoritari de drethavents. Així, la Caixa

Andorrana de Seguretat Social (CASS) respon pels referits beneficiaris o drethavents en mèrits de l'afiliació de la persona realment assegurada, normalment els seus progenitors. Davant de la pèrdua de cobertura de seguretat social de dits progenitors, és evident que el drethavent igualment perdria dites prestacions, malgrat que davant el règim francès de seguretat social, la seguretat social andorrana persistiria com a responsable del reembossament d'aquestes prestacions obtingudes per l'estudiant o per la persona que segueix una formació professional en aquell país.

Amb aquesta reflexió és evident que no critiquem la cobertura dels referits estudiants o les persones concernides, doncs, la mateixa segueix essent vigent, però, si es denota clarament la necessitat de regular i modular aquestes possibles llacunes mitjançant l'adequada Llei de la seguretat social andorrana, de la qual fa temps que es desitja la seva promulgació.

Així, doncs, no criticant d'una manera inherent el determinat aspecte del Conveni, sí que reclamem davant l'oportunitat que ens ofereix la referida Proposta d'aprovació del Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa, la necessitat de què es legisli sobre aquesta matèria amb promptitud.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Socialdemòcrata.

Intervindran el Sr. Jaume Bartumeu i el Sr. Esteve López. Té en primer lloc la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La primera part de la intervenció del nostre grup és per parlar de qüestions que afecten més al procediment del Tractat que no al fons del mateix. D'aquesta segona part ja en parlarà el meu company.

Bé, aquest Conveni que se'ns demana ratificar és, al nostre entendre, un Tractat internacional dels que queden definits a l'article 64.1 de la Constitució, que són els tractats que afecten els drets fonamentals de la persona regulats al títol II de la mateixa Constitució.

Tanmateix, la seva tramitació tampoc ens sembla que s'hagi dut a terme d'una manera adequada.

D'una banda, la Constitució diu, en l'article 67, que els coprínceps han de ser informats abans de la seva aprovació en seu parlamentària dels projectes de tractats i d'acords internacionals en els quals no hagin de participar directament per imperatiu de l'article 66 de la Constitució - aquest és un dels tractats en qüestió.

En el cas que ens ocupa, el Consell General va rebre el dia 3 de maig, la tramesa del Govern de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de seguretat social.

La publicació es va fer al Butlletí del Consell General núm. 7/2001 de 7 de maig.

Hem pogut saber que els Coprínceps també varen rebre el text sotmès a aprovació al Consell General el mateix dia 3 de maig.

Estem, doncs, convençuts que en aquestes condicions el Govern no ha respectat ni l'esperit ni la lletra de l'article 67 de la Constitució.

La informació als coprínceps no es pot fer el mateix dia que es trameta al Consell un Tractat per a la tramitació parlamentària de la seva aprovació. La informació s'havia de fer, en tot cas, molt abans.

D'altra banda, la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats de 19 de desembre del 1996, indica clarament en l'article 7 que el Govern ha de trametre "...als coprínceps i al Consell General la informació escaient sobre la negociació dels tractats internacionals de conformitat amb el capítol III del títol IV de la Constitució."

La informació -i tornem a la situació anterior- no fou tramesa quan pertocava, junt amb la tramesa inicial de la Proposta del Govern.

Després de la queixa davant d'aquella mancança, formulada pel secretari de Sindicatura, representant del nostre Grup Parlamentari, el Govern va trametre, en data 14 de maig -és a dir 11-, onze dies més tard, una documentació complementària consistent en una acta de la reunió dels dies 2, 3 i 4 de juny de 1999 i un informe de data 13 de desembre de 1999.

Hem de tornar a recordar el que diu l'article 92.1 del Reglament d'aquesta Cambra que obliga al Govern a trametre els projectes que sotmet a aprovació del Consell "...acompanyats de la documentació i antecedents necessaris perquè el Consell General s'hi pugui

pronunciar". I, a més a més, la documentació que se'ns va trametre de manera tardana tampoc era suficient.

En definitiva -i amb això acabo- insistirem en voler, sense que això tingui res a veure, presumir de bones o males fes, però, volem creure que en properes tramitacions s'actuarà de manera més correcta perquè altrament no ens quedarà més opció que refusar el nostre vot a ratificacions que es trametin de manera tan matussera com aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a continuació té la paraula el Sr. Esteve López, també, pel Grup Socialdemòcrata.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa, la ratificació del qual avui es presenta a l'aprovació d'aquesta Cambra, obtindrà el vot favorable del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ja que, tot i que algun aspecte no ens satisfà totalment, fem globalment una valoració positiva del mateix.

El Conveni que avui examinem substituirà l'antic arranjament o conveni administratiu per a la coordinació de les disposicions de seguretat social francesa i andorrana, signat a Perpinyà l'any 1970. Des d'aquella data, i gràcies a aquell arranjament, els assalariats de nacionalitat andorrana s'han pogut beneficiar dels avantatges que ofereix un sistema sanitari com el francès, que disposa d'una tecnologia, unes prestacions sanitàries i unes especialitats mèdiques i quirúrgiques que, per raons òbvies, no poden estar a l'abast d'un petit país com el nostre.

Ara bé, el Conveni de l'any 1970, únicament feia referència als treballadors assalariats nacionals andorrans i francesos, i, en conseqüència, deixava fora del seu camp d'aplicació tots els treballadors d'una nacionalitat altra que l'andorrana o la francesa, assegurats a un o altre règim de seguretat social, així com els assegurats no assalariats. Era evident que aquesta mancança, a començaments del segle XXI, en un món cada cop més globalitzat i interdependent, i ateses les característiques nacionals dels col·lectius de treballadors de la República Francesa i, especialment, del

Principat d'Andorra, s'havia de solucionar, i aquesta és, probablement, la principal millora que introdueix el Conveni.

Cal destacar, també, la millora per als pensionistes andorrans que havien treballat a la República Francesa, i que resideixen, un cop jubilats, al Principat d'Andorra, que introdueix l'article 22 del Conveni, ja que, a partir de la seva entrada en vigor, tindran la possibilitat de poder conservar el dret a qualsevol tipus de prestacions en cas de sojorn temporal a França, o en cas de desplaçament temporal per fer tractaments mèdics.

D'altra banda, en relació a les pensions d'invalidesa, com a conseqüència de malaltia o accident, en aplicació dels articles 25 i 26 del Conveni, s'estableix que si els assegurats no poden justificar la durada d'assegurança que determini la legislació de l'estat d'afiliació per a l'obertura, el manteniment o la recuperació del dret a la prestació, es recorri als períodes d'assegurança en l'altre Estat i, en aquest supòsit, s'efectuï el pagament a prorrata, segons els períodes d'assegurança o assimilats en els sistemes de seguretat social de les dues parts contractants.

Pel que fa referència al règim d'assegurança dels estudiants andorrans que cursen els seus estudis al territori francès, l'article 21 del Conveni, però, no acaba de resoldre tots els problemes. Si bé, en teoria, deixa la porta oberta a què puguin escollir el règim d'assegurança al qual es volen acollir, a la pràctica, si tenim en compte que, d'acord amb la legislació vigent en la matèria, el règim andorrà de seguretat social no podrà certificar que un jove estudiant disposarà durant tot el curs escolar d'una cobertura per als riscos malaltia i maternitat, es veuran obligats a assegurar-se en el sistema francès per a estudiants, ja que si s'acollissin al règim andorrà, com a beneficiaris dels seus pares, existiria el risc que, en determinats supòsits, els estudiants andorrans a França restessin sense cap tipus de cobertura social.

Finalment, dir que malgrat que el preàmbul de la Proposta del Govern afirmi que es tracta d'un Conveni equiparable, en tots els aspectes, als convenis de col·laboració actualment vigents en la matèria entre els diferents estats membres de la Unió Europea, hem de constatar que això, lamentablement, avui dia no és així, i que el nostre règim de Seguretat Social es troba encara lluny dels estàndards vigents a la Unió Europea en matèria de protecció social. Segons

determina l'article 31 del Conveni, totes les disposicions del capítol VI únicament podran aplicar-se, pel que fa referència a les malalties professionals, a partir del moment -i cito-: "En què les dues parts contractants han adoptat i aplicat una legislació referent a aquest risc," -fi de citació. I, és evident que l'article no es refereix a França com la part contractant que no hagi adoptat ni aplicat una legislació referent a les malalties professionals, ja que aquest Estat, a l'igual que la resta d'estats de la Unió Europea, disposa des de fa anys -des de fa molts anys- d'aquesta normativa bàsica en matèria de protecció dels treballadors. I, la veritat, fa una mica de vergonya que un Estat com el nostre, ric i desenvolupat, a començaments del segle XXI, es trobi en aquesta situació d'endarreriment social.

Potser aquesta constatació permetrà que, ben aviat, puguem tornar a debatre en aquesta Cambra sobre temes de seguretat social, per tal d'adaptar els vells reglaments de la CASS als temps actuals i a les exigències de l'Estat del Benestar, de l'Estat Social que proclama la Constitució, i aprovar una nova legislació que ens permeti assolir uns nivells de protecció social equiparables als dels països del nostre entorn.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Joan Albert Farré.

El M. I. Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Les primeres relacions de cooperació que van haver-hi entre la Seguretat Social francesa i la Caixa Andorrana de Seguretat Social van sorgir a conseqüència de la signatura d'un arranjament administratiu que va tenir lloc el 9 de juny de 1970.

Ara, havent transcorregut 31 anys de la signatura d'aquell primer arranjament, i després de l'aprovació de la Constitució de 1993, al Principat d'Andorra és convenient l'aprovació d'aquesta Proposta per tal de millorar la cobertura sanitària i social de tots els treballadors dels dos estats veïns adaptant-la, així, a la realitat actual.

Des del Grup Parlamentari Lliberal entenem que aquesta Proposta d'aprovació és molt necessària perquè entre molts altres avantatges

permet augmentar la garantia de cobertura a tots els andorrans i residents adscrits a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en tot el territori francès.

Permet, també, la qual cosa considerem que és molt important que tots els treballadors gaudeixin d'una cobertura sanitària continuada en el cas de què canviessin de residència entre els dos estats signataris.

I, per últim, destacar també, que permet als treballadors acumular i totalitzar els períodes de cotització que hagin pogut realitzar entre els dos estats.

Estem, doncs, davant d'un conveni que no fa discriminació en funció de la nacionalitat perquè parla sempre de treballadors sotmesos a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i que, per tant, no implica cap modificació de la legislació interna.

Com molt bé ha dit el Grup Parlamentari Demòcrata, i ha fet alguna al·lusió el Grup Parlamentari Socialista, és cert que el Reglament intern de la Caixa Andorrana de Seguretat Social és de l'any 1968, i pot tenir alguna mancança a nivell tècnic, i pot haver quedat en certs aspectes obsolet.

Estem d'acord que potser ha arribat el moment de tirar endavant el nou Projecte de llei que posi fi a aquestes deficiències, però, en qualsevol cas serà una decisió que res tindrà a veure amb aquest Conveni que és simplement un Acord de regulació de les relacions entre els dos estats.

També volem destacar, a més, que gràcies a aquest Conveni, l'Estat andorrà podrà oferir cobertura sanitària a un sector de treballadors que fins ara tot i haver residit i treballat al Principat d'Andorra estaven exclosos de la Caixa Andorrana de Seguretat Social perquè pertanyien a un règim especial de la Caixa de Seguretat Social francesa i, per tant, aquí a Andorra no tenim una cobertura sanitària amb les mateixes condicions que la resta de treballadors.

És per tots aquests motius que el Grup Parlamentari Lliberal donarà suport a l'aprovació de la Proposta de ratificació del Conveni de seguretat social entre el Principat d'Andorra i la República Francesa.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument és per agrair als grups parlamentaris sobretot a l'oposició pel seu vot favorable a aquestes propostes, tant a la que estem debatent ara, com a l'anterior, i aprofito per fer-ho ara tal com ha invocat el nostre representant del Grup Parlamentari Lliberal pel sentit d'estat que això representa i, també, en aquest cas d'aquest Conveni actual.

Prenem, també, bona nota, -com s'ha dit aquí- la remarca que s'ha fet molt especialment per la qüestió de què es porti més documentació fins allà on es pugui portar, i amb el temps que es pugui aportar i amb la velocitat i imminència que es pugui fer, i li asseguro, Sr. Bartumeu, que vostè ha insistit molt en aquest tema que jo me n'ocuparé personalment de que sigui així, perquè els parlamentaris puguin treballar amb molt més coneixement de causa, i no hagin d'anar a requerir en d'altres llocs informació que podem tenir a casa.

Una cosa que voldria, també, és que quan el Sr. Esteve López ha parlat i ha fet una autèntica soflama de les seves conviccions socials -i li agraeixo que ho hagi fet amb tanta sinceritat- també li voldria dir que els estàndards europeus -tindrem ocasió de parlar-ne un altre dia... segur!- però, és prou discutible perquè de vegades els estàndards europeus... nosaltres no volem pas ser com els estàndards més baixos, però, és que hi ha pocs estàndards europeus, hi ha grans diferències, en la Unió Europea, en temes de sanitat i de cobertura social en tots els casos.

Per això, jo, en el moment que es debati la nova Llei de la seguretat social tindrem ocasió de parlar-ne, però, parlarem de comparatius perquè, és clar, una cosa és voler-se aproximar el màxim possible als estàndards més bons -que això seria l'òptim per molta gent- però, tampoc és realitzable immediatament. Tampoc ens hem de quedar amb els estàndards més dolents, també, de la Unió Europea. I, només voldria fer una petita distinció: a la Unió Europea hi ha països amb una gran proliferació de lleis i de reglaments i, d'altres amb menys lleis i menys reglaments; i hi ha que tenen... -malgrat tenir poques lleis- les coses van més bé, i hi ha que tenen moltes lleis, i les coses no van tan bé en alguns temes concrets, en alguns temes sobretot de sanitat. Per tant, la balança està entre molta

legislació i moltes garanties o una pràctica deficient en alguns casos o no tanta legislació prolixa, i una pràctica autènticament bona en el màxim cas possible i ho dic pensant en la sanitat andorrana.

Per això, ja dic, no és el dia del debat segurament, però, he volgut fer aquest apunt afegint-me als seus desigs de què el progrés en tots els aspectes d'aquest suposat endarreriment social que vostè diu, i que s'hauria de posar en relació a segons qui -a segons quin altre país- doncs, l'anem superant tots plegats.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Esteve López pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Sí.

Només voldria, Sr. Forné, si fos tan amable de dir-me un país de la Unió Europea que no tingui regulat el seu sistema de seguretat social en el tema de les malalties professionals, perquè aquí a Andorra no ho tenim.

Voldria que vostè me'n digués un que no ho tingui regulat; ho tindrà més bé o més malament, però, digui-me'n un que no ho tingui.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Marc Forné teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Entenc que no li puc dir ara mateix, el que sí li asseguro és que ho miraré, i segurament està regulat a tot arreu, però, també m'agrada dir-li la realitat quina és, malgrat està regulat, citant l'assistència que es mereixen totes les persones que pateixen aquestes malalties. Per això, prefereixo que es doni una bona assistència encara que no estigui molt regulat -sempre que es pugui tenir- però, en fi, estem oberts, com és lògic, a que això sigui així, a que aquesta regulació vingui a través de la Llei de la seguretat social, tant aviat com la puguem presentar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Patrick García pel Grup Demòcrata teniu la paraula.

El M. I. Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Aprofitant la intervenció del company Esteve López emplaçaria al govern lliberal i al Grup Parlamentari Lliberal per fer el més ràpidament possible una llei de la seguretat social per estalviar-nos totes aquestes discussions estèrils i arreglar d'una vegada per totes, totes les mancances que té la seguretat social andorrana.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Govern vol tornar a intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic... Gràcies.

D'una manera absolutament breu.

No penso que siguin discussions estèrils en cap cas, jo no crec que hi hagi cap discussió estèril en el Parlament, però, en tot cas sí que la seguretat social, la seva llei s'està treballant des de fa força temps.

La farem aviat, perquè hi treballem des de fa molt temps, això és veritat, i crec que la podem veure molt aviat en aquesta Cambra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

(se sent una veu de fons)

Sí, Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata...

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Que es tornés a l'ordre del dia.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció? Per tant, doncs, a la vista de les intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment. Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright.

La Proposta fou publicada en el Butlletí del Consell General número 7/2001 i no s'hi han presentat esmenes.

El Govern vol intervenir?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Demòcrata intervé el Sr. Patrick García.

El M. I. Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Totes les accions que es puguin fer per a la formació dels joves andorrans, hem de procurar realitzar-les amb tots els medis al nostre abast, perquè això incrementa el nivell cultural i formatiu de la societat, i per consegüent el del nostre país.

Entenem, doncs, que la Proposta que se'n planteja de ratificació del protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa Fulbright, obre noves possibilitats a la formació dels nostres joves a l'estranger i, per tant, afavoreix el nivell educatiu i cultural dels ciutadans.

Sabem, però, que aquesta formació no és gratuïta per Andorra, i analitzant amb detall el protocol d'entesa signat pel Govern d'Andorra el dia 29 de novembre del 2000, i més especialment el seu article número 5, veiem que el cost que assumeix Andorra és superior al cost assumit pels Estats Units.

Tot i així considerem que el cost que vingui originat per accions encaminades a incrementar la formació dels nostres joves, no es pot considerar com una despesa, sinó com una inversió de futur.

Però, algunes inquietuds apareixen en la lectura del protocol, i que cal exposar en forma de reflexions. El fet que el programa d'intercanvi sigui bilateral i especifiqui que el nombre de beneficiaris de cada país ha de ser el mateix

aproximadament cada any, no pot comportar un desequilibri? (article 3). Quin serà el criteri en què es basarà el comitè, o la revisió tècnica imparcial per determinar l'admissibilitat de sol·licituds, quant existeix també un jurat de revisió acadèmica? (veure article 4, apartat 4). En l'apartat 6 de l'article 4 es defineixen els criteris d'actuació del jurat entrevistador, hi figura un criteri que diu: "L'aplicabilitat de l'àmbit d'estudi a les necessitats del país". No pot deixar a algun candidat sense opció al programa el fet que el seu programa d'estudis pot estar orientat cap a un futur professional fora d'Andorra?

Hem apuntat algunes qüestions que ens apareixen en la lectura del text, que d'alguna forma poden ajudar a simplificar l'aplicació del dit protocol d'entesa.

Però, també ens ha sobtat, mentre preparàvem aquesta intervenció, veure publicat en el BOPA número 54 del 13 de juny del 2001, pàgina 1576, el Decret del programa Polybius, que inclou el Protocol d'entesa entre el Govern d'Andorra i el Govern del Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, signat el 29 de novembre del 2000 a Meritxell, però no ratificat pel Consell en el moment de la nostra intervenció en la sessió d'avui. Què passaria si la sessió d'avui del Consell no l'aprovés?

Acabaré així la meva intervenció.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Francesc Casals.

... Perdó, el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre d'Exteriors... cregui'm que em sap greu, eh?...

(Se sent riure)

... perquè... comencem de mala manera...

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau...

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

... Resulta que, efectivament, nosaltres també vam llegir al BOPA, i vam tornar a quedar bocabadats i, és clar, com que ja ho he dit en els

dos anteriors punts de l'ordre del dia, em sembla que hauré de mesurar les meves paraules, però, jo no sóc qui per contestar la pregunta que ara formulava el portaveu del Grup Demòcrata, però, jo el que sí puc dir és que aquest Decret publicat ahir al BOPA no és que sigui contrari a les formes sinó que no és legal... aquest Decret és nul, i jo crec que s'ha de dir. És nul perquè no es pot aplicar un programa abans de què hi hagi hagut la seva ratificació.

Aleshores, tres punts de l'ordre del dia, tres problemes. Ho he dit abans i espero, i confio -el Sr. cap de Govern ho ha dit fa un moment- de què no seguim per aquesta línia perquè, aleshores, el sentit d'estat és una cosa, i el sentit de la responsabilitat n'és una altra i la bona voluntat -que no té res a veure amb la bona fe-doncs, de vegades, doncs, obliga a adoptar altres actituds.

Nosaltres votarem la ratificació d'aquest punt de l'ordre del dia, però, demanem que no tornin a passar coses, jo diria, tant escandaloses com la que passa avui.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé la Sra. Maria Lluïsa Puig.

La M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs dels darrers anys, el Govern ha establert un seguit de convenis de col·laboració i cooperació acadèmica amb diverses institucions acadèmiques del nord d'Amèrica, amb l'objectiu d'afavorir la formació universitària superior dels estudiants d'Andorra.

Concretament, per tal de potenciar i facilitar la realització d'estudis de postgrau, el Govern ha creat el programa "Polybius", que vol posar a l'abast de tots els estudiants d'Andorra la formació superior especialitzada, amb l'esperit d'igualtat d'oportunitat i d'accés.

El programa "Polybius", és un programa interministerial d'estudis i d'intercanvis amb els Estats Units d'Amèrica, el Canadà i Mèxic, creat a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i del Ministeri d'Educació, Joventut i Esports.

Els diferents projectes que engloba tenen tots una filosofia comuna: desenvolupar els lligams

d'amistat i cooperació amb Amèrica del Nord mitjançant intercanvis educatius, fomentar els intercanvis de joves i donar beques per ampliar estudis de tercer cicle a universitats americanes, canadenques i mexicanes.

El finançament del programa, tal com preveu l'article 4 del mateix Decret, està obert a col·laboracions entre el sector públic i el sector privat a Andorra o a Amèrica del Nord.

Un dels principals projectes de "Polybius" és el de desenvolupar el programa Fulbright. En aquest sentit, el 29 de novembre del 2000, es signava a Meritxell el Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright.

Aquest programa va ser creat l'any 1946 pel senador nord-americà J. William Fulbright, i des de llavors més de 20.000 joves d'arreu del món s'han pogut beneficiar d'aquest prestigiós programa.

Per primera vegada, dos joves andorrans podran beneficiar-se de les dos primeres beques Fulbright, i a partir de l'any acadèmic 2002-2003, incorporar-se a les universitats americanes.

Aquesta primera convocatòria s'ha obert el present mes de juny per decisió del Comitè bilateral, i vist que el protocol està ja en vigor provisional, per tal de tenir el temps necessari i poder trametre a Washington, amb premura, els dossiers dels candidats escollits per a la seva acceptació definitiva.

L'esmentat Protocol d'entesa preveu la creació d'un Comitè bilateral, copresidit pel ministre d'Afers Exteriors i l'ambaixador americà a Andorra, que vetlla pel bon funcionament del Projecte i estableix periòdicament els objectius del programa.

Les primeres beques Fulbright, finançades amb fons públics i privats, es destinaran a titulats superiors que desitgin ampliar els seus estudis als Estats Units d'Amèrica.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt il·lustres senyories, gràcies per les mostres de suport que donen al programa Fulbright i al Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica.

Crec que la Sra. consellera ja ha puntualitzat una mica les raons per les quals creiem que és un bon conveni per Andorra. Només remarcar algunes coses.

Primer, que les beques Fulbright són unes de les més prestigioses del món.

Tenir, per a Andorra, accés als programes Fulbright és realment una molt bona cosa. Pensi que per a Espanya les beques no arriben a la cinquantena, per a tota Espanya, per a la població del país veí. Per a Andorra un nombre de dos beques anyals en relació a la població, és realment un fet significatiu. Vol dir que en deu anys podrem tenir vint becaris Fulbright, vint persones que han passat per les millors universitats americanes, i em sembla important remarcar que s'hagués pogut aconseguir aquest Tractat amb un país tan gran i tan llunyà com és els Estats Units d'Amèrica, i amb el qual, també, tenim en aquest moment una bona relació.

Pel que fa als comentaris que s'han fet de part dels dos grups: del Grup Demòcrata i del Grup Socialdemòcrata en aquesta Cambra, diria que, evidentment, aquesta formació no és gratuïta. Als Estats Units tenen una filosofia lliberal com vostès saben, una filosofia on l'educació és compartida tant a nivell públic com privat, i el programa Fulbright fa part, o forma part d'aquesta filosofia americana.

També tenen centres de formació dels més importants del món.

Les beques que es donaran seran assumides per la part andorrana les quals correspondran als andorrans, i per la part americana les quals correspondran als americans. Per tant, estan perfectament en balanç, i cada una d'aquestes beques seran en col·laboració entre el públic i el privat. El Govern d'Andorra per poder-les finançar farà una col·laboració amb el sector privat andorrà, i ja tenim el començament: entitats interessades a col·laborar ràpidament en les dos primeres beques, cosa que ens gratifica molt ja que són despeses importants, però, també molt, molt important és l'objectiu pels nostres estudiants universitaris.

Pel que fa a les altres petites despeses, l'oficina d'affers educatius i culturals del departament d'estat dels Estats Units es fa càrrec de les despeses de l'administració, l'institut d'educació internacional, i el Govern d'Andorra pel seu contrari es fa càrrec del que és el jurat de la revisió acadèmica.

Per tant, hem provat de trobar, també, un balanç en aquestes qüestions.

Els asseguro, també, que la revisió tècnica i acadèmica d'aquestes beques es fa completament imparcial. Està feta a nivell bilateral entre els Estats Units i Andorra, i seran acadèmics que nosaltres triarem. Els americans i els andorrans conjuntament que faran la revisió tècnica de les beques -com dic- més prestigioses del món, i són tan prestigioses perquè estan adreçades a les persones de mèrit, les persones que valen, que tenen uns estudis importants, ja, amb anterioritat, i que realment poden gaudir d'aquestes beques.

Després, pel que fa a la qüestió del programa "Polybius", el Decret del programa "Polybius" és un Decret perfectament ben fet, i em sorprèn aquesta inflació de paraules que ha utilitzat el conseller del Partit Socialdemòcrata parlant d'escàndol, amb tot els respectes, jo crec que és realment una inflació de paraules, i que no corresponen pas al que és el Decret "Polybius". El Decret "Polybius" és un decret regulador de tots els programes que Andorra tindrà amb Amèrica del Nord, siguin els Fulbright o siguin els altres. En tenim a la Universitat de Califòrnia i Los Àngeles, a la Universitat de Nou Mèxic, a la Universitat de Weston a Ontario (al Canadà), a la província del Quebec, en tindrem alguns amb Mèxic, també, perquè ens interessa donar una oferta a Amèrica del Nord, als tres estats i amb les tres llengües: en castellà, en anglès i en francès, i si el programa Fulbright no fos adoptat avui, doncs, evidentment aquest programa no faria part de "Polybius"... està molt clar. Però "Polybius" l'únic que fa és agrupar tots els programes que tenim a Amèrica del Nord.

Per tant, parlar d'escàndol amb això, em sembla realment exagerat i no crec que correspongui amb el què és aquest Decret... la veritat!

Fixi's, fins i tot, diré més, el Partit Socialdemòcrata, és que ahir al matí vaig trucar als dos partits, -jo personalment- per indicar que sortiria el Decret del programa "Polybius", però, les bases de les beques Fulbright per poder-hi optar l'any 2002, no sortiran fins

demà al matí en un BOPA especial, tenint en compte el fet que s'aprovava avui, això.

Això, malgrat que per poder optar, l'any 2002, a aquestes beques, ho hem de fer imminentment, perquè sinó les perdrem, i no es podrà fer fins l'any 2003, i em sembla que és important que els estudiants andorrans puguin gaudir d'aquestes beques amb la major rapidesa possible. El fet que els programes a Amèrica necessiten tant de temps a nivell de passar els exàmens d'admissió, vol dir que si haguessin perdut aquest plaç, o si perdem aquest plaç, i no fem les coses amb una certa imminència no podrem enviar becaris als Estats Units fins l'any 2003, i perdre dos places per l'any 2002 em sembla escandalós.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu del Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic... jo és que és, immediatament, per canviar els qualificatius.

A mi, ara, ja no em sembla escandalós... Ara, em sembla lamentable la intervenció del ministre perquè jo crec que quan un s'ha equivocat -i jo m'he equivocat sovint al llarg de la meua vida política- de vegades, val més no replicar perquè, és clar, només em faltava sentir que demà al matí sortirà un BOPA com si això arreglés alguna cosa... és clar. A mi la urgència em sembla molt bé, el que no em sembla bé és que... és clar, potser, el problema és que com que nosaltres no tenim aquesta filosofia lliberal, que tant s'ha ventat, aquí, pel costat americà, doncs, no ho acabem d'entendre, això. Però, miri, aquí tenim una Constitució, i a més a més, tots hem passat per davant d'aquesta sala, o en un altre lloc hem jurat o promès que procurariem complir-la, i fer-la complir.

Aleshores, no vulgui, aquí, jugar amb les paraules de l'escàndol perquè, insisteixo, és lamentable que surti un decret com ha sortit... i ja ho ha dit... i punt. Però, que a més a més, es vulgui encara pretendre que s'ha fet bé dient, a més a més, que demà es publicarà un decret al BOPA, després de què passi per aquesta Cambra... Per si el ministre no ho sap, li recordaré que els textos surten al Butlletí Oficial després d'haver estat votats per aquesta

Cambrà, quan els han contrasignat els copríneps. A partir d'aquí, el que faci o deixi de fer en determinats acords no permet la publicació al BOPA demà, en cap cas. Ho firmi qui ho firmi, no hi serà per part del Consell General.

Per tant, que demà vostè faci publicar un altre decret, doncs, tindrà una legalitat tant dubtosa com el que va fer publicar ahir.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Antoni Martí pel Grup Lliberal... sí, perdoneu...

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, em sembla que el debat no s'hauria de situar en terminologies ni escandaloses ni no escandaloses. En teoria, aquestes no deixen de ser unes beques que interessin a molta gent, i em sembla que... a veure... es fa més enllà del necessari.

Però, si em permet Sr. Bartumeu -i per treure una mica de ferro a l'assumpte- li diré que estic content... fixi's bé!... perquè amb les tres lleis que vostè... -tot i que les ha criticat durament- les votarà totes tres: els Convenis, la Proposta trilateral, el Conveni de la seguretat social i fins i tot les beques Fulbright, i jo he notat avui -i, a veure, Sr. Dallerès, no se m'escapa del debat, eh?- el Grup Parlamentari Lliberal fa la intervenció, diguéssim, amb el seu president al final, però, també, per aplaudir, doncs, el primer secretari del Partit Socialdemòcrata, perquè li noto uns qualificatius que jo penso que són boníssims perquè el trobo condescendent, el trobo que té una certa benevolència que, a demés, ens ha atorgat una certa clemència, i a demés està disposat a votar coses al·legals, i tot i que vostè -i no vull entrar en la picabaralla que estan mantenint vostè i el ministre d'Exteriors- ha empleat el Sr. Esteve López comentaris com vergonyós, lamentable... n'hi han hagut d'altres, això és el debat polític.

Però, en tot cas, -i li he dit al començament de la intervenció- que estic content, perquè tot i que vostè ha manifestat que totes les lleis gairebé estaven malament, o mal presentades, o es podien haver fet millor totes tres, doncs, hi ha hagut un canvi d'actitud de quan vostè liderava un altre partit. Ara en lidera un altre, i

les vota i també és veritat que, també, n'ha votat moltes al Consell, i que aquesta actitud, Sr. Bartumeu, també l'ha tingut en altres ocasions i, això, doncs, va encaminat a un gran hospici pel futur perquè ara li tornaré una semi-il·lusió que ha fet al començament del debat, perquè em sembla que, sí, que hi haurà consens en la Comissió de Política Exterior si vostè continua amb aquest tarannà, i nosaltres ens esforcem més perquè no tinguem de demanar-li clemència, i fem les coses, segurament, millor.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí. El Sr. ministre havia demanat la paraula.

Sí, Sr. ministre de Relacions Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Només voldria reprendre l'article 6 del Conveni Fulbright que diu que aquest Protocol d'entesa serà aplicable per les parts de manera provisional a partir del moment de la signatura.

Per tant, aquest Protocol en aquest moment està en aplicació provisional al Principat d'Andorra i als Estats Units d'Amèrica, per tant qualsevol acció que el nomeni, fins i tot el plec de bases que hem volgut esperar per treure'l demà al BOPA, s'hauria pogut treure, perfectament, fins i tot dues o tres setmanes per decisió del comitè bilateral, i és una qüestió perfectament legal que qualsevol país sempre intenta, d'acord amb la legislació andorrana. També és perfectament vàlid ja que la llei de tractats així ho permet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula pel Grup Socialdemòcrata.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La clemència a la qual al·ludia al president del Grup Parlamentari Lliberal m'havia fet esperar que el ministre no cometria l'error, al meu entendre, de citar aquest article 6.

Miri! aquest article 6 no l'empara de res, tampoc, perquè aquest article 6 li permetria a

vostè mantenir-se en una provisionalitat indefinida, i no portar mai al Consell aquest text i, així anant fent, i creure's que vostè pot anar firmant, i aplicant provisionalment coses al marge del que diuen la Constitució i les lleis d'Andorra que, evidentment, no tenen la mateixa filosofia que les americanes.

Però, bé, deixem-ho estar...

Jo, només voldria dir al president del Grup Parlamentari Lliberal que sobre el contingut només hem criticat... el nostre grup només ha criticat el primer punt de l'ordre del dia. El segon punt de l'ordre del dia no l'hem criticat sinó que l'hem aplaudit i, aquest tercer punt que està donant peu a tantes intervencions m'he limitat a dir que ho trobava molt bé, i que el votàriem, però, que em semblava que s'havia fet molt malament la tramitació, per tant, no és cert que jo hagi criticat el contingut dels tres textos que s'han aprovat avui, aquí. Només he criticat parcialment el primer.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

L'última intervenció? Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Joan Monegal del Grup Demòcrata teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, comentaré una mica el que diu el Sr. Jaume Bartumeu, i en paraules del Sr. Martí, el que voldríem puntualitzar és que aquest Consell no fa cap tipus de ratificació de qüestions al·legals.

Nosaltres estem debatent, realment, un projecte, unes normes, etc. En definitiva, justament per donar-li aquesta legalitat.

Crec que, en definitiva, les paraules han estat una mera confusió, però, sí m'agradaria amb el to que ha agafat aquest debat, doncs, puntualitzar-ho.

Evidentment, les actituds de Govern aquí sí que, possiblement, les voldríem tildar de què han estat al·legals. Les actituds, evidentment, del Consell justament serviran per corregir aquestes situacions.

I, després puntualitzar una qüestió important que entenc que els mitjans no han de justificar justament els resultats. A nosaltres ens interessen els resultats, i és evident que aquest Projecte té uns resultats que transcendeixen

favorablement el context andorrà, la nostra legislació, els nostres estudiants, etc. Però, evidentment hi ha uns mitjans i unes regles de joc que mereixen ser respectades.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, en tot cas si hi ha alguna altra intervenció, demanaria que les intervencions respecte al tema que s'acaba de comentar sobre el procediment es donessin per acabades.

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt breument, jo, únicament feia una al·lusió, i dins de l'experiència que tenim el Sr. Jaume Bartumeu i jo, de llarga durada en aquesta sala, jo he vist que el Sr. Jaume Bartumeu no s'ho ha agafat malament perquè no anava amb aquesta intenció.

Jo el que sí em felicito, com a president de grup parlamentari, evidentment, i tot el grup donant suport al Govern d'Andorra, és que tot i les polèmiques que potser han sortit una mica del que jo entenia que havien estat les altres sessions parlamentàries, en aquesta, Sr. Bartumeu, vostè que té experiència veu que hi ha moltes mans que s'aixequen, i seran molt animades, però, nosaltres en tot cas estem satisfets i donem les gràcies, doncs, al Partit Demòcrata i al Partit Socialdemòcrata - independentment de les ironies- per haver votat aquests tres textos i, a veure, Sr. Monegal no s'ho agafi malament, però, jo, quan parlava de al·legalitats i de clemència, ho feia al Sr. Bartumeu... no penso pas què si ho faig al Sr. Bartumeu, el Sr. Bartumeu és suficientment gran per contestar tot sol, i ja ho ha fet.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si no hi ha cap altra intervenció sobre aquesta qüestió, doncs, a la vista de les intervencions que hi han hagut dels diferents grups entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Suspendrem la sessió uns deu minuts.

(Són les 18.00h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.25h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, es reprèn la sessió amb el punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Nomenament de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

S'ha presentat una única candidatura que va ser proclamada per la Sindicatura i publicada en el Butlletí del Consell General número 11/2001, i no s'hi han presentat objeccions.

Sr. secretari voleu donar lectura dels noms dels candidats, si us plau?

El M. I. Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

La candidatura està formada pels següents consellers generals:

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora - membre titular.

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell - membre suplent.

M. I. Sr. Miquel Alís Font - membre titular.

M. I. Sr. Jordi Mas Torres - membre suplent.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, essent una única candidatura i consensuada per tots els grups parlamentaris, s'entén que els candidats queden elegits per unanimitat?

Doncs, queden elegits.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

5- Nomenament de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea.

S'ha presentat, també, una única candidatura que va ser proclamada per la Sindicatura publicada en el Butlletí del Consell General número 11/2001. No s'hi han presentat objeccions.

Sr. secretari voleu donar lectura dels noms dels candidats, si us plau?

El M. I. Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

La candidatura està formada pels següents consellers generals:

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina - membre titular.

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré - membre suplent.

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina - membre titular.

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi - membre suplent.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Havent-hi una única candidatura i consensuada per tots els grups parlamentaris, s'entén que els candidats queden elegits per unanimitat?

Doncs, queden elegits.

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia.

6- Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

La primera pregunta registrada amb el número 403-A, i publicada en el Butlletí del Consell General número 8/2001 relativa a les condicions de creació de la unitat central d'informació policial ha estat formulada pel Sr. Joan Monegal Blasi del Grup Demòcrata.

Sr. Joan Monegal podeu formular la pregunta.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de reproduir la pregunta en qüestió m'agradaria emmarcar-la molt breument en una consideració preliminar.

Tots hem sentit el *mea culpa* del Govern quan ha hagut de reconèixer determinats errors conceptuals, de forma i de fons en determinades ocasions. Hem sentit, doncs, mencions tals com: "corregir és de savis" i que: "el pitjor error és no reconèixer l'error", però, permeti'm que a totes aquestes mencions hi afegeixi que amb motiu de la responsabilitat que mereix la funció de governar, reclami davant d'aquesta sala que s'imposi definitivament el rigor de la planificació, i s'enervi la improvisació almenys en matèries

tant delicades com les concernides mitjançant la pregunta interposada.

De fet, per les diverses ocasions en què hem pogut ésser testimonis d'aquestes manifestacions de reconeixement de culpa, podem deduir que possiblement el nostre Govern ha esdevingut molt savi ja que tot sovint ha hagut de corregir errònies actuacions en la majoria de vegades per imposició de sentències o per impuls de tots els grups parlamentaris de l'oposició -a títol d'exemple enunciaria la inconstitucionalitat de la Llei de mòduls bancaris, FEDASA, la crisi del tabac, la Llei d'immigració, els tributs bancaris, etc. Ara, és la UCI.

Tanmateix, la proposta d'anul·lació del referit acord i el nou acord del Govern ens consta únicament amb caràcter totalment oficiós, i semblaria ser almenys que aquesta eventual rectificació, -seguint les pròpies declaracions del ministre portaveu efectuades al Diari del 8 de juny d'enguany-, seria tan sols una millora de la "redacció del referit acord" ja que, seguint les mateixes paraules del ministre portaveu, hi havia algunes llacunes que no definien gairebé el que volia el nou gabinet ministerial.

Entenc aquestes paraules com la clàssica actitud ja adoptada en anteriors ocasions pel Govern, de treure importància a allò que veritablement és important i transcendent, i de parlar únicament de defectes de forma quan estem davant de flagrants vulneracions de fons, i en ocasions fins i tot -com era el cas-, de restriccions o ambigüitats que afecten clarament els drets i les llibertats fonamentals.

Per tant, aprofito l'ocasió per suggerir al Govern que els seus reconeixements d'error siguin veritables i que no es justifiquin únicament per executar una maniobra de distracció -una cortina de fum-, buida totalment d'una real voluntat de canvi.

El nostre Grup Parlamentari ha formulat la pregunta en qüestió, atenent que de forma oficiosa alguns mitjans de premsa van fer ressò de la creació de dita Unitat d'informació. Per aquest motiu i paral·lelament a la formulació de la pregunta s'havia instat verbalment al President de la Comissió Legislativa d'Interior perquè convoqués una reunió de la comissió a fi de determinar la compareixença del ministre d'Interior i poder reclamar del mateix la documentació que donava suport a la creació de dita unitat, mitjançant l'acord del Govern del

mes de març, que cal insistir, és el que faculta la nostra pregunta.

Malauradament fins avui no s'ha entregat certa documentació, i la referida compareixença ministerial, no ha estat possible, i hem d'assistir davant d'aquest Consell General sense l'adequada informació.

Amb aquesta manca d'informació, doncs, arribem en el dia d'avui presumint que existeix -o existia- un document signat i datat del 2 de març del 2001 -dos dies abans de les eleccions generals- pel propi cap de Govern, el ministre d'Interior en aquell moment, el director de Policia i eventualment la persona que ha d'ocupar la direcció de la unitat de recent creació. La data abans indicada també pot ser altra, aquesta de 8 de març segons oficiosamente es fa constar en la Proposta d'acord rectificatòria d'aquella primera creació de dita unitat, fet que no deixa de sorprendre'ns al tractar-se, doncs, en aquell moment d'un Govern en funcions. Resulta, per tant, justificada, en virtut de la opacitat de la subscripció dels referits convenis i confrontant dita opacitat amb la transcendència de les eventuais funcions que la referida unitat ha de portar a terme, la necessitat de formular la pregunta en quant a la forma de creació de dita unitat. Em reservo, evidentment, davant la manca d'informació fins a la data obtinguda, poder deduir endemés dels flagrants vicis de forma que intueixo, reaccionar igualment davant d'aquelles irregularitats que eventualment ja en quant al fons es desprenguin de la pròpia concreció de dita unitat un cop contestades les preguntes formulades.

Per tot el que he exposat, reproduïxo les preguntes en el seu dia qüestionades, les quals per elles mateixes sobreviuen a qualsevol alteració realitzada avui sobre aquell document fundacional de la Unitat Central, com també a una eventual transformació de la referida Unitat. Tanmateix, i quedant a l'expectativa de les respostes que se'n puguin donar avui, davant d'aquesta sala, renovem l'interès del nostre Grup Parlamentari en indagar sobre aquella documentació i tota aquella altra documentació que sustenti la creació de la unitat en qüestió, fent expressa reserva i dins els nostres legítims drets, per formular *a posteriori* altres qüestions d'interès per a la nostra comunitat.

Així, doncs, les preguntes en qüestió es concreten en:

Quin és el document constitutiu de la creació de la Unitat Central d'Informació, amb expressió de tot el seu contingut? Quins són els acords del Govern que permeten que dit document fos formalitzat?

Quin és el pressupost del Govern destinat per al funcionament de dita unitat i en quina partida s'ha previst si fos el cas?

Quin suport legal o mandat legislatiu fonamenta la creació de la Unitat Central d'Informació?

Per què no s'ha donat coneixement al Consell General de dita creació així com dels acords del Govern que en tot cas han servit per a la signatura del document de creació de la Unitat Central d'Informació?

Es tracta dita Unitat Central d'Informació d'un cos de seguretat paral·lel a la Policia independent i adscrit al Govern? És que el Servei de Policia no pot donar satisfacció amb la seva pròpia infraestructura a les funcions de lluita antiterrorista i contra el crim organitzat així com garantir la seguretat personal dels càrrecs electes?

Quines funcions s'han previst d'atorgar a dita Unitat Central d'Informació? Se'ns diu per la premsa que de les tasques de dita Unitat Central d'Informació, quedarien excloses aquelles relatives a la recerca d'informació política, ja sigui de partits o de persones integrants d'una formació política. Quins criteris es tindran en compte per discernir els conceptes esmentats?

Per tot el que s'ha exposat queda formulada la pregunta al Govern que s'haurà de respondre oralment davant d'aquesta sala.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Responc jo mateix perquè vaig firmar el primer document en el meu anterior Govern i, per tant, el ministre Jordi Visent en aquell moment no era ministre, i em correspon a mi d'explicar el que va fer el Govern anterior així com, també, el que s'ha fet després per rectificar en la forma i en el fons alguns dels conceptes que tant la mateixa oposició com des de les mateixes files lliberals se'ns va fer veure en el seu moment. I,

per això, enllaço amb el primer que ha dit el M. I. Sr. conseller Joan Monegal en el principi, i també amb el que ha dit el Sr. Bartumeu fa una estona en aquesta mateixa sala, que és quan ha reconegut errors de forma o errors de fons o, en tot cas, possibilitat de fer les coses més bé, s'ha de dir i s'ha de reconèixer, i així ho hem fet no solament a la premsa sinó a base de tirar endavant la rectificació dels punts que podien semblar a tothom més fàcilment arranjables, i els hi dic sincerament fàcilment arranjables fent una consideració molt prèvia i molt general, i és que la Constitució del 2 de març de la Unitat Central d'Informació aprovada pel Govern pocs dies després, durant el temps que ha funcionat no ha fet res més que seguir tenint un treball molt eficaç paral·lel al de la Policia, junt amb el de la Policia per a informació complementària, sense que en cap moment s'hagi posat en perill cap dels drets fonamentals de les persones que tenim tots els ciutadans d'Andorra, i els que viuen a Andorra, i els que vénen.

En quant a la pregunta, ja, molt més concretament jo voldria dir que el document constitutiu és el que s'ha fet arribar al Grup Socialdemòcrata perquè ells -el Grup Socialdemòcrata- ho van demanar expressament com a document, se'ls ha fet arribar tard, certament no se'ls ha fet arribar avui, però, se'ls ha fet arribar no tant aviat com es podia haver fet, però, el tenen perquè el van demanar expressament.

El Grup Parlamentari Demòcrata ens demana quin és el document constitutiu de la creació. Doncs, és aquest, és la nota interna que jo li remetré ara mateix al Sr. conseller que ha fet l'exposició... Si em permeteu Sr. síndic. Però, tinc coneixement de què d'alguna manera també el coneixen. El que passa és que, és clar, se'ns demana l'expressió de tot el seu contingut en el termini que tenim per tramitar preguntes. Em fa l'efecte que no serà prudent, ara, llegir-lo tot... Suposo que estem d'acord amb això. I, naturalment, com vostè ha dit Sr. Monegal una vegada vist el seu contingut podran, com és lògic, fer les manifestacions que creguin oportunes i fins i tot demanar posteriors explicacions a la Comissió d'Interior.

El M. I. Sr. Síndic General:

... Perdó, Sr. cap de Govern aquesta informació que ha donat al Sr. Monegal...

El M. I. Sr. Cap de Govern:

... S'haurà de trametre...

El M. I. Sr. Síndic General:

Li demanaré que ho trameti a tots els consellers per tal que ho puguin tenir.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Certament, sí, sí.

Jo n'he portat un sol exemplar perquè en primer lloc el demanava el que ha fet la pregunta i, naturalment, demano que arribi a tothom, no?

Per tant, el contingut del document el podran analitzar detingudament.

L'acord del Govern va ser pres tal i com es manifesta aquí, és a dir, que la Proposta d'acord va ser del 8 de març, quan es va firmar aquesta Acta, però, després el Govern li va donar la legalitat tal com nosaltres entenem en aquell moment que es podia fer. Fet en aquell moment pensàvem que era suficient.

Hi ha algunes expressions en el document que sí que podien denotar, com per exemple "cooperar amb el servei de Policia"... "cooperar amb els serveis de Policia" perquè era un servei de Policia, no era una altra cosa.

El pressupost del Govern destinat al funcionament de dita unitat, i en quina partida s'ha previst? És clar, com totes les creacions de qualsevol departament, servei o unitat de qualsevol lloc de l'Administració que no hagués estat prevista en el pressupost estava adscrita -i està adscrita- a la Policia, en tot cas, i com tractant-se de persones -no tractant-se de mitjans materials necessaris, perquè els mitjans materials ja els té la Policia- no hi ha cap partida especial en el Pressupost i s'haurà de... en el seu moment, si és necessari, però s'ha de tenir en compte que si són persones que ja estaven en el Cos de Policia, en qualsevol cas, no hi ha adscripció especial de pressupost per aquest cas.

En quant al suport legal o mandat legislatiu que fonamenta la creació de la Unitat Central d'Informació? Bé, només hi ha una cosa: és clar, el Decret preconstitucional dels Srs. Veguers, i no hi ha res més que això.

Falta una Llei de Policia, reconec que fa molta falta, com d'altres, i estem treballant-hi, i quan tinguem aquesta Llei de Policia estic segur de

què tots amb el mateix esperit com el que avui ha començat aquesta sessió, i que espero que continuï, podran treballar-hi junts en la Comissió d'Interior per donar-li el contingut de consens més gran possible per garantir els drets de les persones, en un tema tant sensible com és aquest, i en el qual tant s'ha avançat des de l'any 1993 quan el Govern va assumir la responsabilitat del Cos de Policia d'Andorra.

Per què no s'ha donat coneixement al Consell General de dita creació així com dels acords del Govern?

Bé, nosaltres pensem que no s'havia de donar coneixement de cap creació d'un nou departament dins del Govern perquè el Govern ha d'estar facultat, i més encara, havent-ho fet com hem fet posteriorment amb una forma, per a mi, més acurada en relació a la Llei del Govern i a la mateixa Constitució. Quan diu que és el Govern el que organitza l'Administració segons creu que és necessari, i així és com ho hem fet, no?

El ministre mateix pot organitzar el seu departament com cregui convenient i el Govern, ell mateix, organitza l'Administració com li permet la Llei.

Estem parlant d'un tema que, és clar, està superat pels fets i és veritat. Estem parlant d'una cosa que ja no té efectivitat, i això es posa en evidència a l'haver-se creat la Unitat Central d'Informació el 30 de maig amb una proposta nova i diferent que també està en els documents que hem acompanyat.

A partir d'aquí, quan es demana que si feia falta aquesta unitat? Nosaltres pensem que feia falta, en tot cas, preservar, i conservar, i mantenir tota la documentació i tota la informació possible de totes les persones que han treballat durant molts anys a la Policia, sobretot referent a temes de relació amb els nostres països veïns i, això, amb la forma que s'ha fet posteriorment, s'ha fet millor que la primera. Així, reconec que està molt més elaborada la segona Proposta que la primera, i gràcies a les remarques fetes des de tots els grups de l'oposició, i també des del Grup Lliberal.

Les funcions que s'han previst atorgar... Haurem de parlar de les que ara seran operatives, és a dir, de la Unitat Central d'Informació tal com està creada el 30 de maig. I, aquestes són les que interessin perquè són les que són operatives ara mateix.

Vostè, Sr. Monegal, es preocupa -com és lògic, per la seva professió per haver treballat a la

Batllia molts anys- dels criteris que es tindrien en compte per discernir conceptes com la recerca d'informació política. Naturalment, per a la recerca d'informació política no hi ha d'haver un cap per part de la Policia, referent a cap polític, i vostè sap, més bé que jo, segurament, que abans n'hi havia... això, sí, en el temps preconstitucional, cosa que no podíem, ningú, evitar.

Estic segur que aquí, en aquesta sala, hi ha persones que van tenir l'honor de formar part d'una fitxa policial a instàncies no pas de la Policia sinó dels Veguers; i això, ho sabem alguns que ho hem vist o que hem pogut saber que existien.

Però, això, no és al cas ara ni ho podrà ser de cap manera per la simple raó que la Constitució ho prohibeix, i per la simple raó que tot el Cos de Policia té aquesta obligació; no solament una nova unitat sinó tots els policies, qualsevol policia, qualsevol servei important de Policia podria tenir la temptació d'una desviació en qualsevol moment -ho poden tenir ara- i jo, és clar, la nostra feina... la feina del Govern és procurar que no la tingui, i que els instruments legals hi siguin perquè no la pugui tenir.

En quant a la informació que sigui, i mentre es pugui anar a la Comissió d'Interior -que això és un tema diferent- quan vostès creguin, poden demanar la compareixença del ministre Sr. Visent, que es farà un plaer de venir a explicar el funcionament actual de la Unitat Central d'Informació.

Amb el ben entès que són temes que penso que són molt adequats, el plantejament de fer una compareixença de la Comissió d'Interior, i a porta tancada -diria jo-, perquè són temes que s'han de reservar -per tractar-se de sobirania d'Estat, i de temes importants- a l'opinió dels Srs consellers, però no a l'opinió pública, sempre d'una manera que pot ser, en algun moment, motivadora de problemes fora d'aquí. Per tant, jo sé que aquest és l'esperit en tots vostès, i en el moment que vostès vulguin, el ministre estarà a la seva disposició per fer una explicació del funcionament actual de la Unitat creada el 30 de maig del 2001, amb el Govern, no amb funcions sinó amb el Govern actual. És un plantejament sobre les finalitats, és el mateix plantejament, però la manera d'arribar a aquestes finalitats i la forma com està expressada està molt més acurada que la primera que vam fer, i que potser sí que es va fer amb unes ganes de voler-ho fer bé en un cert moment, però que no ens va sortir com

haguéssim volgut. És reconegut aquest error, i la possibilitat d'haver-ho millorat, em sembla que ha millorat substancialment, però vull deixar ben clar que, en cap moment, s'ha posat en perill allò que vostè expressava com a temor que hagués pogut passar. No ha passat res del que podia témer vostè, i li podem garantir, ni crec que hagi de passar amb aquest Govern, ni amb cap Govern andorrà democràticament elegit.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Monegal, vol replicar?

Té la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Després, les anteriors intervencions, també ens han denotat, d'alguna manera, que de la voluntat del Govern hi podem confiar tots. Però, abans he recordat també que estem en un principat, que s'ha nodrit d'una Constitució, i que ens regeix el principi de legalitat. I escoltant-lo, he caigut en l'evidència que és evident que possiblement caldria legislar sobre una llei de la Policia, però essent conscient justament d'això, em pregunto per què el Govern, i amb aquelles dades tan significatives o estranyes, d'alguna forma s'atreveix a: coneixent que hi ha context preconstitucional al qual, *inclús*, referint-me a ell mateix, i quan se m'invoca l'article 8 amb aquest acord, que ara estava llegint, veig que la Policia es podrà estructurar en serveis especialitzats. No s'indica en tot el Decret quins són aquests serveis especialitzats, i aquests serveis susceptibles, en tot moment, de modificació i de diversificació, a proposta del director de Policia. Però en definitiva una modificació o una diversificació, no es tracta d'una creació d'un cos de la magnitud que s'estava intentant crear, i més quan observo que, en definitiva, estava escrit al cap de Govern. Permeti'm que em pugui preocupar, i que si no ha passat alguna cosa, però és pel breu lapse de temps que realment ha passat des d'aquella data del mes de març fins avui, però, també, possiblement per la seva bona voluntat. Però la bona voluntat no serveix dins d'un Estat que ha assumit el rol de ser un estat de dret nodrit d'una Constitució i regit pel principi de legalitat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol contestar Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Jo només voldria dir que el que vostè diu que és una cosa d'una gran magnitud, no ho és gens de magnitud. Ni ho era abans, ni ho és ara. Es tracta d'una persona inicialment, i ara de tres persones, de les quals formen part del cos de policia, l'únic que tenen un marc diferent per cooperar amb la resta del Servei de Policia. Ja el tenien abans i el tenen ara. Ara el tenen més detallat, és a dir menys detallat si voleu però més clarament delimitat. Això és cert. És cert que s'ha fet així, gràcies a les remarques que es van fer, en tot moment, sobre l'acord inicial, però en cap moment s'ha fet una cosa d'una gran magnitud, en absolut. No ha sigut res d'això. Ha sigut una cosa absolutament, creiem necessària, i creiem que és necessària pel millor funcionament de la mateixa Policia, en tots els temes, i per no malbaratar informacions que determinades persones ostenten i tenen, i s'han de posar a la disposició de la pròpia Policia a través del seu director. Com és el cas ara. No era el cas abans. Ara és el cas. És a través de la direcció que tota aquesta Unitat Central d'Informació treballarà.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passarem, doncs, a la formulació de les repreguntes.

Sr. Jaume Bartumeu heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És si sota el control del Sr. síndic ho puc fer així, és una repregunta, però que gairebé, també, és una intervenció per al·lusions, perquè el Sr. cap de Govern ha fet al·lusions, -lligada aquesta qüestió- a una demanda d'informació que havia fet en nom del nostre Grup.

Efectivament, aquest matí a les nou, el Sr. nunci m'ha telefonat al telèfon mòbil, i m'ha dit que tenia un sobre que podia ser d'interès de llegir. Me l'ha portat, i me l'he llegit. I era la contesta a una demanda d'informació en aplicació de l'article 5, que havia cursat el dia quinze de maig. És a dir, fa bastants dies. El dia trenta-un de maig, en el decurs de la Junta de Presidents

de Grup Parlamentari vaig queixar-me al Sr. cap de Govern que hi assistia, que encara no havia rebut aquesta informació. I és clar, l'he rebut avui.

Bé, he tingut temps de llegir-me-la. I això em pot permetre fer una repregunta. Jo ja admeto tot el que ens ha dit aquí el cap de Govern, que efectivament no ho havien fet bé. Quan ho he llegit, doncs, tinc en relació als altres consellers de l'oposició, el privilegi d'haver-ho llegit abans, però és clar, jo el que no puc entendre, i aquesta és la pregunta, a veure: com és possible que entre el quinze de maig i el tretze de juny, faci falta tants dies per fer, tot plegat, quatre fotocòpies. Perquè és clar, doncs, ara mateix, i em sembla molt bé, el Sr. cap de Govern n'ha donat una al conseller general que formulava una pregunta, i un dels documents que ha enviat, el Sr. cap de Govern, també ho he de dir, l'havia donat als presidents de grup, informalment, el dia trenta-un. Però aquesta nota interna jo crec que se'ns podia haver enviat fa tres setmanes.

Tot això per dir que jo vull demanar al Govern, i aquesta és la meua repregunta, Sr. síndic: si en totes les trameses de demandes d'informació haurem d'esperar gairebé un més? El Reglament no diu res. i per tant, és clar, podem jugar amb el Reglament. Jo no puc dir ara a un Govern, escolti vostè no respecta el Reglament. El Reglament diu en relació a les preguntes escrites que hi ha un termini, però en això no ho diu. Jo crec que, evidentment, si demanéssim un paquet de documents, és clar entendre-ho. Demanant-ne tan pocs, si cada vegada hem d'esperar un mes, entendrem que no hi ha voluntat, primer de deixar exercir el control, i segon, de voler mantenir aquest esperit al qual s'ha fet al·lusions. Per tant, jo li demano al Sr. cap de Govern si em pot contestar si cada vegada haurem d'esperar tant, perquè tinc altres demandes d'informació, i tinc la llista aquí, que també fa setmanes que estic esperant la contesta. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, si vol respondre.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Miri, jo li asseguro, amb alguns temes potser hauran d'esperar més. Com vostè ha dit molt bé, quan es tracta d'un paquet d'informació

important, i de la qual es pugui arribar a completar en pocs dies, a vegades val més esperar i tenir més documentació per enviar que no enviar-la en dos fases. Vostè ho ha dit, el dia 31, és a dir l'endemà de l'acord del Govern de crear la UCI, d'aquest Govern, del Govern actual, el vaig trametre a vostè i al Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal i, també, del Grup Demòcrata, l'acord de creació de la UCI actual, de la que era operativa des d'aquell moment. És veritat, hem tardat massa en trametre'ls aquesta documentació. Jo li voldria assegurar que és degut al moment que estem. Estem ara mateix en un procés de posar-nos tots en el lloc per poder, cadascú, assumir les seves responsabilitats davant del Govern. Però en temes com aquest, és veritat, hem d'anar tant com puguem més de pressa a trametre els papers, i ho farem quan sigui factible. I en aquest cas era factible. És ben cert que sí. Però ens fa l'efecte... en fi, també, a la inversa, si em permet girar-li la pregunta, li podíem haver tramès demà. I en canvi, precisament vaig voler que li arribés a vostè avui, o ahir, perquè la vam enviar ahir abans d'aquest Consell, perquè vostè pogués tenir la facultat de comentar-la i de criticar-la. I em lamento d'haver-lo obligat a fer una maratón per haver-se de llegir a l'últim moment, certament un document que podia tenir vostè abans. I amb aquests temes, amb temes com aquests tan concrets, li asseguro que, com he dit abans, procurarem estar en la màxima diligència possible envers el Grup Parlamentari que ens faci la demanda, i envers tot el Consell General.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, abans de passar en tot cas la paraula a un altre conseller per formular una repregunta, només voldria precisar que el Sr. Bartumeu ha fet una pregunta que es pot entendre que tenia una relació directa amb la qüestió, perquè es tractava de demanar una informació que havia demanat sobre aquesta qüestió, però demanaria que les altres preguntes que es formulessin, que es cenyissin estrictament a la qüestió que ens ocupa.

Sr. Antoni Martí, voleu formular una repregunta.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, Sr. síndic.

Si se'm permet, faré un petit comentari en el mateix títol que ha fet el Sr. Monegal quan ha exposat la seva pregunta, i en el mateix títol que ha fet el Sr. Jaume Bartumeu, i una mica amb la condescendència que vostè té al llarg de l'última legislatura en no aplicar escrupolosament el Reglament del Consell General. El que fa és que el debat sigui més viu i més interessant, i dependent, ja que parlem de què el Sr. Bartumeu deia que és veritat que en la Junta de Presidents es va demanar que la informació -jo hi era i és veritat, que jo ja dic, i no em costa gens dir-ho- encomano al Govern que es trameti aquesta documentació el més aviat possible, de la mateixa manera que, també, seria important que tots plegats obríssim un debat sobre la possibilitat de fer unes sessions de preguntes al Govern.

Dit això no puc, Sr. síndic, i si em permet, deixar passar una al·lusió al Sr. Toni Riberaigua, -que és suficientment gran per contestar-la- però com que jo tinc la paraula, doncs, la contestaré. Miri, el president de la Comissió d'Interior no es convoca, no se li demana informació mitjançant via telefònica. Hi ha l'article 5 del Reglament, que el Sr. Jaume Bartumeu ha utilitzat, i que vostè podia haver utilitzat, i que en tot cas hauria tingut la informació, pel que veig, avui a les nou del matí. Per poc s'hauria avançat gaire.

Dit això, el Govern d'Andorra reconeix que la formació de l'UCI, ara vaig per la pregunta, Sr. síndic. La creació de l'UCI no s'havia fet d'una forma escrupolosament correcta, entre cometes. Però jo no puc deixar de dir que tot i que estava un Govern en funcions, moralment, com a membre de l'antic Consell i com a simpatitzant, evidentment, del Partit Liberal, i com a amic personal del Sr. Marc Forné i del Sr. Estanislau Sangrà, i d'altres persones, almenys moralment em solidaritzo amb el que va ser un error, i que ha estat rectificat.

Dit això, i acabo Sr. síndic, aquí no hi ha hagut gens ni mica des del meu punt de vista, opacitat, perquè mai he vist que es pogués crear una Unitat Central d'Informació que busqués fórmules estranyes de búsqueda i persecució, com s'ha dit, i no pas al Parlament, però en articles a la premsa, on hi hagi la firma d'un cap de Govern i d'un ministre, tot al contrari. Organismes que han tingut després problemes judicials, mai han aparegut personalitats tan importants d'un Govern.

Dit això, això ja demostra que no s'ha volgut anar amb opacitat. Jo felicito al Sr. Bartumeu que...

El M. I. Sr. Síndic General:

Vagi a la pregunta, Sr. Martí, si us plau.
(Se sent riure)

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, Sr. síndic...

Miro de ser, Sr. síndic, una mica més curt que el Sr. Monegal, i vaig acabant.

La meua pregunta Sr. cap de Govern és la següent, agafant una fórmula -perquè també se'n aprèn dels adversaris polítics- del Sr. Esteve López: coneix, Sr. cap de Govern, algun petit o gran estat que tingui una Unitat Central d'Informació o un organisme similar?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, teniu la paraula per contestar.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Miri el que es coneix d'aquests temes, en alguns països sí que és de gran opacitat, perquè es tracta d'organismes que tenen una gran importància en la lluita antiterrorista i en la lluita contra el blanqueig de diners o contra les drogues, etc. I en molts llocs, com vostè ha dit molt bé, de cap manera ni el ministre ni el cap de Govern firmen la creació d'aquestes unitats que són internes dins dels cossos de Policia dels respectius països. Per tant, en els petits estats, jo ara no li puc assegurar de conèixer-ne cap, i probablement, existint i tot, no en coneixerem mai. Perquè és així com passen les coses en molts llocs. Són organismes interns de la pròpia Policia que, precisament, són opacs perquè ho han de ser. És a dir que ningú sap en algun lloc qui és un policia dedicat a determinades investigacions, perquè per la seva pròpia eficàcia i seguretat convé no ser coneguts del públic. I això és així. A Andorra no és ben bé igual, perquè ens coneixem tots massa, i a més a més d'això, quan creem una Unitat Central d'Informació, doncs, ho fem de tal manera que se'n entera tothom, i ho veu tothom, i tothom té els papers. Això sí. I es pot dir a la premsa, doncs, una quantitat de judicis de valor i d'intencions que no van ser en cap moment els

nostres, cosa que no s'ha vist mai en cap altre país del nostre entorn, ni petit ni gran.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Monegal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Molt breument i per al·lusió, en primer lloc voldria contestar al Sr. Martí el fet que, ja que ha agafat la paraula en nom del president de la Comissió, va ser verbalment, no va ser per telèfon, i no es requeria cap documentació, sinó que es requeria que d'alguna manera es constituís la Comissió per tal de prendre un acord formal, i demanar la compareixença del ministre on se li hagués pogut demanar obertament la documentació interessada.

Per al·lusió, també, en definitiva, al M. I. Cap de Govern, li contestaria que nosaltres, en tot cas, no ens interessa entrar en mimetismes de lloc, i, en definitiva, les garanties que volem d'alguna forma aquí a Andorra resideixen en què el cos de Policia, d'alguna manera, i totes les unitats d'investigació estiguin dins la cúpula, dins el paraigua de la pròpia Policia perquè és aquest organisme, en tot cas, que es troba emparat per les regulacions del Codi de procediment penal, per les disposicions o per la vetlla del propi poder judicial, i en definitiva, això enerva qualsevol dinàmica obscura o opaca.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sr. Martí, per al·lusió o repregunta?

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Bé, en aquest cas, Sr. síndic, per al·lusió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, teniu la paraula molt breument, si us plau, per no allargar, més la qüestió.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

No és la meua intenció, Sr. síndic, encara que abans amb la meua intervenció ho pogués semblar.

El fet, Sr. Monegal, si és així, el que hauré de fer, ja per anar amb un sentit més simpàtic, és

coordinar-me millor, que la informació em passi millor, ja que qual cosa últimament no m'acaba de passar del tot bé, i per tant, ja parlaré amb el vicepresident, i que aquest em passi la informació amb condicions. I perdoni si he faltat a la veritat. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, és per contestar...

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Per al·lusió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per al·lusió, doncs, molt breument, si us plau.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Molt breument.

Moltes gràcies Sr. síndic.

Només per dir al Sr. Monegal que com vostè sap, el seu president disposa del document de creació del 31 de maig del 2001 de la nova UCI, i estic segur que si vostè té l'ocasió de llegir-lo, estarà d'acord amb el seu contingut, i li donarà tota la seguretat i la tranquil·litat que vostè reclama com a persona coneixedora, més del normal dels ciutadans, del dret i del funcionament de la justícia andorrana. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Doncs passem a la segona i última pregunta registrada amb el número 427-A i publicada al Butlletí del Consell General número 8/2001, relativa al calendari escolar per al curs 2001-2002.

Ha estat formulada pel Sr. Francesc Casals Pantebre del Grup Socialdemòcrata.

Sr. Francesc Casals podeu formular la pregunta.

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

L'origen o el motiu de la pregunta són unes declaracions del cap de Govern a la premsa el 17 d'abril passat, i del ministre d'Educació, Joventut i Esports el 21 d'abril. Declaracions

que feien referència a la possibilitat de modificar el calendari escolar o de retallar els períodes de vacances que es coneixen ara. Clar, com que és un tema que no en vam sentir parlar ni durant la campanya ni, sobretot, durant el debat d'investidura, i que parlant d'educació, considerem que és un tema capdal, les dos preguntes són les següents:

Primer, si existeix, per part del Govern, algun acord de modificació del calendari escolar per al curs 2001-2002 i, en particular, d'un augment de l'horari lectiu, així com del repartiment de les vacances escolars?

I en tot cas la segona, si existeix, per part del Govern, a més llarg termini, algun projecte de modificació del curs escolar en el sentit abans expressat?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el ministre d'Educació, Joventut i Esports.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, abans de parlar, potser, de la modificació del calendari escolar o de les vacances escolars, o si hi ha algun projecte que vol modificar el curs escolar pel futur, i més concretament, volia dir que estic content, i aquí estic, realment, igual que el president del Grup Parlamentari Lliberal, content de parlar d'educació en aquesta Cambra, perquè això denota una mica la importància que tots plegats donem al món educatiu.

Per tant, jo penso que tots aquí estem convençuts que el futur d'aquest país passa per l'educació. I passa per l'educació, i per la qualitat del servei que estem donant avui en dia. Jo diria en una finalitat molt clara que és preparar els seus joves pel futur. Per tant, vol dir tant en carreres universitàries, tant en la formació professional que dins del programa d'aquest Govern, penso que és una de les branques més importants per desenvolupar en aquesta legislatura.

Quan m'ha dit si se'n parlava en els programes del PLA, no sé si és un llibre de capçalera, penso que realment, sí, que se'n va parlar una miqueta, diguem, de buscar la qualitat, buscar qualitat vol dir pensar en tota l'organització del sistema educatiu. Per exemple sí que es podia ratificar, que es podia anar avançant en aquest projecte.

També, el consell de les escoles, de l'Escola Andorrana del juny passat, per exemple que hi ha aquí uns directius, professors, pares i alumnes, justament, jo penso que és un punt clau on tenim tota la col·lectivitat escolaritzada, sí que es va parlar, també, d'aquest plantejament de possibilitat de canvi del calendari escolar. També, dintre del que és el sindicat de mestres, que per a mi és un punt vital de referència del que passa, de veure els problemes de l'escola, en la primera reunió, en la presentació del sindicat, que va ser abans de les eleccions, també se'n va parlar. I després a la segona reunió que va ser el 25 de maig d'aquest any, també em vam tornar a parlar. I em dirà: en quin nivell en van parlar. Jo penso que vam estar treballant a nivell intern, i a nivell de reflexió. Una reflexió que, per exemple, s'està donant virtualment dins del Consell d'Europa, i llavors li parlaré justament de la comissària d'Educació i Cultura, Bibiana Reding, i del comissari d'Assumptes Econòmics i Monetaris, Pedro Solves. Es veu que es un tema del qual s'està parlant avui en dia arreu.

Per tant, jo penso que el Ministeri, sí, que ha de liderar una proposta que tingui com a resultat donar la màxima qualitat possible a l'ensenyament. I això, per a mi, s'ha de desenvolupar amb quatre parts que jo diria de molt importants: una, en el consens en els sistemes educatius; una altra en les associacions de pares; una altra en les associacions de professors i en el Ministeri implicat, justament per portar a terme aquestes condicions. I jo diria en una finalitat, mirar de buscar qualitat i de millorar la qualitat que tenim avui en dia, que penso que és molt bona, però millorar-la i, per tant, que tots aquests estaments que hem dit ara, dintre de la seva responsabilitat.

Jo penso que hem de fer una escola, una escola oberta i social, i quan dic social, permeti'm, potser, que agafi aquesta paraula que potser és bandera, però des del Partit Liberal ens agrada fer això, política social. I per tant, què vull dir al dir això? Per exemple, es pot obrir l'escola a entitats culturals, en totes les seves vessants, esportives, socials, econòmiques, associacions de pares, col·lectius professionals, experts, veïns, associacions de barri, per gent del mateix barri, per tal d'obrir l'escola per afrontar el futur d'una forma realista. L'escola no pot viure a l'esquena de la pròpia societat, i per tant, això, per exemple, s'han portat estaments, com sabeu, l'educació viària, temes de

drogoaddicció... manté una mica el fet... això si es pot portar en un programa penso que és un plantejament, jo diria un plantejament de reflexió.

Penso que l'escola ha de plantejar-se constantment com preparar millor els seus alumnes. Objectiu que és el de millorar l'atenció de l'alumnat, i fer realitat, des del punt de vista qualitatiu, l'educació per a tothom, sense exclusions, de manera que l'alumnat arribi a assolir completament les competències bàsiques que dona l'escola.

Crec i penso que no és gens utòpic plantejar-nos un projecte educatiu amb més dies de classe i menys hores al dia, o menys dies i més hores, o dins de la jornada incorporar activitats formatives de caràcter social, afinitats pedagògiques. Penso que això és una reflexió que s'ha de portar, de manera que l'augment dels dies lectius no ha de significar automàticament un augment en l'horari laboral dels professors.

En tot cas hem d'estar oberts a la reflexió. Una reflexió que avui abasta tot el nostre entorn, i afirmo que el debat per la qualitat de l'educació és l'element bàsic de debat de la Comunitat Europea, i costejó les eleccions prioritàries a la Unió Europea a favor dels nostres conciutadans europeus.

Quan m'ha dit una mica, el fet de si l'any passat... per exemple, el calendari escolar si ha arribat una mica en retard. L'any passat també es va aprovar a finals de mes. I va ser degut a un problema, un problema que és que hi ha una setmana, que és la setmana després de Pasqua, que des del Ministeri, des del Departament d'Esports, pensem que es poden donar solucions. Solucions, per exemple, d'obrir l'escola a estaments esportius. Es va intentar fer el campionat d'esquí, esquí escolar, que en les eleccions del mes de febrer se'm va donar la culpa de la gran nevada, i ja m'hagués agradat aquest any, doncs, tenir aquest do de Déu, i hi hagués hagut neu per aquesta setmana per poder fer aquests campionats escolars. Però no va ser possible. I també sí que hi ha un projecte d'augmentar-ho a altres activitats esportives per donar solució als problemes que aportin des de la nostra societat.

Per tant, jo per acabar li diria que a nivell de si tanca... és difícil canviar un calendari escolar en un mes que portem d'aquesta legislatura, però sí que entrem, jo penso, en una reflexió molt interessant en què l'únic resultat que s'ha de

portar, és el d'augmentar la qualitat dels nostres joves, i llavors és, aquí, on entren per a mi els pares, les associacions d'educadors, i com no, el Ministeri.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre jo demanaria que per la claredat de les contestes, aquestes fossin més precises a les preguntes que han formulat els diferents consellers. Moltes gràcies.

Sr. Francesc Casals vol replicar?

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Dedueixo que m'esteu contestant a les dos preguntes. Per a la primera negativament per aquest any, ho he de deduir, us demanaré que m'ho confirmeu.

Jo en qualsevol cas, les declaracions a la premsa, les que faig al·lusió... veig que heu portat el debat en un nivell molt alt sobre el fons de l'educació, i jo espero tant com vós i tots plegats que tinguem un debat sobre aquest tema.

Quan el conseller Jaume Bartumeu, abans i el dia del debat d'investidura va oferir consens i concertació en temes d'estat, el Partit Socialdemòcrata entenem que l'educació és el primer de tots, i de lluny, però això seria motiu d'un altre debat. Jo anava... bé jo simplement preguntava si el que vaig llegir al diari, les declaracions vostres, però sobretot les del Sr. cap de Govern, parlaven de modificar aquest calendari escolar, o retallar aquestes vacances en base a un problema de coincidència d'horaris, simplement dels nens amb els pares, i d'un problema social, que és real, però que en cap cas jo penso que tingui a veure, o sigui és un altre debat sobre la qualitat de l'educació.

Llavors, jo repeteixo la pregunta, però en el sentit que l'he formulat, i en el sentit de les paraules que es van publicar a la premsa, en tot cas... que suposo que són vostres, i sinó desmentireu: és si penseu que el problema dels escolars, dels adolescents o nens, que passen moltes hores fora de l'escola, i sense els pares, el resoldrem modificant l'horari escolar i carregant-lo en més hores lectives en un país, que malgrat el que digueu, ja som dels més carregats d'Europa. Després si hi ha d'haver debat... que hi ha d'haver debat sobre la qualitat

de l'educació, entenc que el Govern ha detectat un problema de baix rendiment si plantegeu això. Però la meva pregunta és, repeteixo: si es pensa fer aquesta modificació, però en base als arguments que va donar el Sr. cap de Govern al diari, que tenen poc a veure amb la qualitat de l'educació. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Ja que insisteix amb les declaracions... és a dir, el que s'ha llegit al diari és el que vostè va dir del que jo havia dit, i em sembla que les declaracions les vaig fer a la ràdio, i no al diari, i van sortir publicades a un diari havent-les sentit a la ràdio. Però s'hauria de fer en tot el seu contingut i no només en una part.

La meva preocupació com la preocupació del Ministeri, estic segur que la compartim tots, és la qualitat de l'ensenyament, i jo sempre he dit que els nens i nenes andorrans, si volen tenir possibilitats més grans a fora d'Andorra, no solament a Andorra sinó sobretot fora d'Andorra, han de ser millors que els altres, fins i tot, millors que la gent que estudia en els nostres països veïns. I això és una evidència, perquè fins i tot havent aprovat avui el trilateral, que s'ha aprovat, encara que teòricament l'equivalència hi sigui, una mena d'equidistància, de possibilitats d'equitat hi siguin, és ben cert que qualsevol persona de nacionalitat estrangera, en un altre país no ho té tan fàcil, i sobretot en uns països amb una plétora a qualsevol concurs públic, a qualsevol oferta de treball públic o privat que hi hagi, com a França o a Espanya, que són els països més pròxims.

La meva preocupació essencial és que puguem donar als nostres infants i joves la millor preparació per sobre de la que puguin rebre els països amb els quals ens vulguem comparar. I comparar-nos amb els millors, si pot ser. Aquí, és clar, el tema és quins són els millors? Com vostè diu, Andorra tenen més horari lectiu, més dies lectius que d'altres. És una anàlisi que encara s'ha de fer completament, tenint en compte certament que no solament són els dies els que compten sinó també les hores dins de cada dia, però també compten totes les demés coses. Compten coses que en altres llocs no fan.

Com aquí la setmana després de Pasqua, que només la fan en alguns llocs, però en el conjunt enrasat de tot l'any, és això el que hem d'arribar a saber, però no solament si hi ha una diferència de dos o tres dies, sinó que realment si hi ha temps dins d'aquest horari escolar per fer tot el que hem de procurar fer, perquè els nostres estudiants siguin els millors. O sigui, en tot cas, millors que en altres llocs del nostre entorn.

Aquesta és la meva preocupació autèntica, que això no s'arregla ni amb decrets, ni amb decisions, ni amb debats. Tan de bo pogués ser així de fàcil. Per tant, això ho ha dit el ministre, molt bé, el debat sobre modificació del calendari va molt més enllà d'això. No és sobre la modificació del calendari, sobre la modificació de la qualitat de l'ensenyament, a més, perquè suposo que no és tabú parlar de què l'ensenyament pot millorar, com totes les coses humanes poden millorar en tots els aspectes. I aquesta és la nostra missió, fer-la millorar amb tots els sistemes, i molt particularment amb l'andorrà que és sobre el qual podem incidir més. Perquè sigui un far com ja és amb molts temes, sobre els altres sistemes. Això és el que voldria dir, però no treien del context algunes de les declaracions, només una petita part. Perquè és veritat el que va passar, em fa l'efecte, i vostè no en té pas la culpa d'unes declaracions fetes en una entrevista de ràdio i en un diari, només en publiquen una part, i no publiquen la resta. Vostè no ho sap, perquè no em devia haver sentit a la ràdio, i per tant és lògic que s'agafi en allò que li ha xocat del que jo hagi dit.

Per tant li demanaré excuses per aquest tema sense que jo en tingui cap culpa. Jo faig uns comentaris sobre les meves opinions en qualsevol lloc. Si no es reproduïen totes les opinions en el diari que sigui, és lògic que vostè trobi inadequat -és la seva opinió- el que jo hagi dit. Per tant, em sembla que no hi ha més polèmica que aquesta, iestic segur que ens congratularem tots de saber que el que volem és això: és la millor qualitat pels estudis que es facin a Andorra de tots els nostres infants i joves.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la formulació de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Això sol passar, que les declaracions no es reproduïxin totalment, però bé, el que em va motivar la pregunta van ser unes frases que, amb context o no, parleva de la segona setmana de Pasqua, que els nens a Andorra van a escola i en canvi a Espanya no, etc. I parleva allà del problema que no té res a veure amb el que estem parlant ara, em penso, i amb el qual estem d'acord, i que demano un debat de fons nacional de tots els que som aquí, perquè repeteixo, al nostre entendre, almenys, no hi ha un tema d'Estat més determinant que l'educació pel futur d'aquest país. Els resultats d'una mala educació no els rectificarem amb una firma o canviant un tractat. Però, això és un altre debat, i jo vaig entendre i molta gent va entendre, i el personal ensenyant va entendre i els pares d'alumnes van entendre que es venia a dir que l'escola havia de cobrir l'horari al qual els pares no poden atendre als nens. Jo, repeteixo la pregunta, si és que amb aquest criteri, ja he entès que aquest any no, però llavors també us ho hauré de demanar, com és que el calendari escolar a les escoles, el dia d'avui, no en disposen encara? Ja m'heu dit que va passar una altra vegada. M'és indiferent, doncs, dos vegades equivocació. Com és que ara, a l'hora de fer la programació pel setembre no disposen de calendari escolar, i en qualsevol cas només amb un sí o amb un no, perquè així ho entendrem tots, a la segona pregunta si és que hi ha la previsió, a mig termini, de modificació del calendari escolar, en base a aquests criteris. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Si la modificació aquesta del calendari escolar es fes sobre aquests criteris, no serien suficients. No són tampoc rebutjables, per una raó prou clara, i tots ho sabem prou bé. La setmana posterior a Pasqua només es fa festa en determinats llocs, a molt pocs. I això ho podem mirar quan vulguem. I això és el que hem de fer, amb un debat posar-ho tot sobre la taula, i no posar un tabú, ni ara pretendre dir en el

futur qui sap quan es parlarà de modificar el calendari. Amb aquests criteris, únicament, segur que no. Amb tots els criteris que portem sobre la taula, i potser després de tenir-los tots no caldrà modificar res. No ho sé, això ja es veurà. Però, estem d'acord en què s'ha de negociar, però no per parlar només d'això, perquè les reaccions que hi hagin pogut haver, certament les del sistema educatiu i dels ensenyants són unes, les dels pares d'alumnes són unes altres, les dels pares d'alumnes que al mateix temps són ensenyants deuen ser més contradictòries, probablement. En fi, és un debat interessantíssim i obertíssim, i Andorra tenim la sort de poder-lo fer entre totes les parts concernides, com ha dit el Sr. ministre. A partir d'aquí, em demana: existeix, per part del Govern, a més llarg termini algun projecte de modificació? No tinc ara un projecte, el Govern no té un projecte de modificació, però el podrà tenir si convé. Perquè és aquesta la feina del Govern, i fent-ho com ha dit el Sr. ministre, d'acord amb els quatre blocs de gent interessada en el tema, que ell ha explicat molt bé. I em sembla que aquesta és l'acció del Govern que ens correspon de fer.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Tinc una pregunta molt concreta i voldria una resposta concreta, també. Quan tindrem aprovat pel Govern el calendari escolar pel proper curs?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Miri, aprovar el calendari escolar, potser el dimecres que ve. Jo torno a repetir, el calendari escolar no és el problema. Penso que estem dins d'una aprovació. El calendari escolar, per a mi, el que em fa patir, i justament dintre d'aquest debat, i havent-hi aquesta pregunta al Consell, he esperat, justament, a què hi hagués aquesta pregunta, aquí, al Consell per donar el calendari escolar. Per tant, el dimecres que ve... és una deferència Sr. Jaume Bartumeu, a vostès,

perquè havien fet una pregunta. El calendari escolar el podem fer perquè està fet, i no podem fer en un més tota aquesta reflexió que avui en dia estem parlant aquí, o que jo hagués exposat.

Per tant, i per al·lusions a unes declaracions que el Sr. Casals va dir, que va donar a entendre o va interpretar, que jo havia fet respecte al que va entendre de què els nivells de l'educació estan per sota dels estats veïns, i que en tots el països, quan un ministre veu que les coses...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, si us plau, no rellencem el debat, demanaria que si es posa una repregunta... la qüestió de les repreguntes es cenyissin estrictament a la qüestió que es tracta i les contestes igualment.

No s'han d'obrir nous debats amb les contestes ni amb les preguntes. Moltes gràcies.

(Se senten veus)

Sí, Sr. Dallerès, una repregunta.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Dins d'aquesta reflexió que ha plantejat tant el Sr. cap de Govern com el Sr. ministre, s'ha parlat de la col·laboració i de llençar-ho a tota una sèrie de col·lectius, cosa que celebri, però crec que ha omès un col·lectiu, en aquest cas, que és el propi Consell. Llavors demanaria si realment la Comissió de, en aquest cas, d'Educació, del Consell, estarà informada, i hi podrà participar una mica en la línia de tots els diferents punts de l'ordre del dia que hem tingut avui. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre voleu contestar? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Evidentment, jo penso que una de les parts implicades, jo penso que és la part política. I la part política és tant a nivell de... quan he parlat del Ministeri, per a mi és la Comissió d'Educació d'aquesta Cambra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.15h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 14 de juny del 2001

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, Conseller General del Grup Demòcrata, per escrit de data 3 de maig del 2001, **relativa a les condicions de creació de la Unitat Central d'Informació Policial (UCI)**. (Reg. 403-A)

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, Conseller General del Grup Socialdemòcrata, per escrit de data 10 de maig del 2001, **relativa al calendari escolar per al curs 2001-2002**. (Reg. 427-A)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234